ПОЛИМЉЕ

лист за друштвена и политичка питања

*Од 1. februara 1932. do 1. januara 1938. godine u Prijepolju su izlazili napredni listovi **"SANDŽAK", "RAŠKA"** i **"NOVI SANDŽAK"**. Posle rata prvi list se pojavljuje 1. marta 1952. godine pod imenom **"GLAS POLIMLJA"**. Od 1. maja 1953. godine list menja ime u **"POLIMLJE"** i tako izlazi do 27. januara 1979. godine. 1. maja iste godine ponovo je pokrenut list **"GLAS POLIMLJA"** koji od 29. decembra 1989. godine menja ime u **"POLIMLJE"**. Ukazom Predsednika Republike od 16. maja 1977. godine **"Polimlje"** je odlikovano ordenom bratstva i jedinstva sa srebrnim vencem.* **YUISSN0351-8175**

www.polimlje.info

ГОДИНА LVII БРОЈ 2289 | ЦЕНА 30 ДИНАРА | ПРИЈЕПОЉЕ, 29. фебруар 2008

У ПРИЈЕПОЉУ ОДРЖАН ПРОТЕСТНИ СКУП ПОВОДОМ ЈЕДНОСТРАНОГ ПРОГЛАШЕЊА НЕЗАВИСНОСТИ КОСОВА

ПРАВО, ПРАВДА И ИСТИНА УВЕК ПОБЕЂУЈУ

ProCredit Bank

www.procreditbank.co.yu
Ekspozitura Prijepolje
Valterova bb
tel: 033 716 040
SVET POKREĆEMO ZAJEDNO

DOO JUS
PROIZVODNJA I TRGOVINA
Velika Župa b.b.
31 300 Prijepolje
Telefon: 033/31-961; 31-371
Prodavnice: 711-629, 333-16, 716-169
www.jusdoo.blogger.ba
e-mail: jusdoo@eunet.yu

GRAFITI

AKCIJA : SVAKI DILER JE MASOVNI "KILLER"
НАЈЧЕШЋИ ПРОБЛЕМИ ПРИ ТЕСТИРАЊУ ЗАВИСНИКА

TUGA PORED PRUGE

ГОДИНЕ РАДА НЕСТАЛЕ У ПЛАМЕНУ

Овај, као и неколико предходних пожара у кратком периоду отвара једну тему у којој Бродаревци забринуто већ дуже време...

DNEVNIK LATINICOM (17.)
DVE PLAVUŠE

10.5 kg
MARIHUANE NA KOLOVRATU

АНКЕТА: МЛАДИ О СВОЈИМ ПРОБЛЕМИМА
ПРОБЛЕМИ БРОЈНИ, РАЗУМЕВАЊА МАЛО

GK o.d. GRAFOKARTON Prijepolje
GRAFOKARTON
Prijepolje
710-009, 710-409,

DUNAV OSIGURANJE
Poslovna jedinica Prijepolje
(033) 712-163, 712-193
PRIJATELJ OSTAJE PRIJATELJ

Vlasnik:
VOĆAR LUTKA
d.o.o. Prijepolje

Izdavač:
Informativno preduzeće
POLIMLJE A.D.

V.d. direktor i glavni i odgovorni urednik:
EMIR KURTOVIĆ

Redakcija:
IBRAHIM ALIČKOVIĆ, IZET KRIJEŠTORAC, MILEVA MALEŠIĆ, SRETEN MARUŠIĆ, MUHAREM M. MUTABDŽIJA (zamenik direktora i glavnog i odgovornog urednika), MIRJANA TEŠEVIĆ, INDIRA HADŽAGIĆ, MEMNUNA CMILJANOVIĆ

Kompijuterska priprema:
agencija RAPTOR, Prijepolje

Fotoreporter:
REMZIJA ZEKIĆ

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE SE NE VRAĆAJU

PRETPLATA:
GODIŠNJA PRETPLATA 2200 DINARA, ZA POLA GODINE 1100 DINARA. ZA INOSTRANSTVO: 6000

Telefoni:
(033) 711 555, 712 555, 712 286
Faks:
(033) 712 286

Internet:
polimlje@gmail.com, www.polimlje.info

Žiro račun:
METALS BANKA
335-16553-63
UŽIČKA BANKA
355-1116165-73

Štampa:
GRAFOKARTON Prijepolje
tel: 033-710-009

У ПРИЈЕПОЉУ ОДРЖАН ПРОТЕСТНИ СКУП ПОВОДОМ

ПРАВО, ПРАВДА И

Највишим органима власти и државним институцијама у Србији упућене речи подршке у очувању територијалног интегритета и суверенитета наше земље. Од међународних институција затражено да се правним, мирним и дипломатским средствима пониште нелегални акти привремених косовских институција о независности јужне покрајине Републике Србије.

Плато Дома културе у Прибепољу био је средином дана протекле суботе, 23.фебруара 2008. године, место на коме су се грађани, челници општинске власти и лидери (осим САДА и ЛДП) парламентарних странака у локалном парламенту, а под покровитељством Владе Србије и у организацији локалне самоуправе, окупили да би изразили протест поводом једностраног проглашења независности Косова и Метохије.

- Када се распарчава једна земља, када се противправним одлукама нарушава суверенитет једне демократске земље као што је Србија, тад се урушавају њене инситуције као гаранти слободе и демократије. И шта нам остаје? Разговарати! Преговарати! Протестовати и јасно исказивати своје неслагање. Бранити достојанство Србије у овим претешким данима значи поштовати сваког грађанина Србије, штитити част и достојанство најважнијих институција, бранити слободу и демократију на сваком кораку и бити на страни закона. Јер, у супротном страдаће човечност, страдаће општељудски принципи правичности, рекао је др Нецад Турковић, председник општине Прибепоље, први говорник на овом протестном скупу.

- Развојем науке и цивилизације човечанство доживљава прогрес, дошло се до спознаје посебности идентитета, али то није цивилизацијско достигнуће уколико посебности стварају сукобе, самоизолацију и трајно разилажење, нагласио је Турковић и додао " да је разумевање једина истинска спона која може срушити све границе и успоставити мостове сарадње. Уместо арене сукобљавања нација, вера, чак и цивилизација, треба да тежимо друштву које ће бити позорница за међусобно зближавање". Упутио је подршку, што је пропраћено аплаузом присутних, политици председника Србије и Владе Републичке Србије у очувању територијалног интегритета и суверенитета наше земље "као заједничке куће за све њене грађане". – Србија и Прибепоље у Србији никада неће признати независност Косова и Метохије. Свим правним, мирним, дипломатским средствима и путевима тражимо од међународних институција да се пониште нелегални акти привремених косовских институција о независности, нагласио је Турковић и на крају рекао: - Грађани општине Прибепоље и овим путем изражавају своје огорчење, протест и осуду свих оних који својом подршком и благонаклоношћу, постављајући силу изнад права, покушавају да на тлу Србије исталирају етнички чисту другу албанску државу.

Пут ка правди: Протестна шетња прибепољским улицама

- Ових дана на делу је дрско и безочно растакање државног јединства Србије. Светски моћници, предвођени Сједињеним Америчким Државама, отимају нам део територије и предају га у руке онима који су, колико јуче, били на њиховим листама терористичких организација. Има ли веће увреде и поножења за један народ од овога што српском народу раде светски моћници? Има ли већег цинизма и лицемерја од њиховог уверавања да је то што нам раде у интересу мира, развоја демократије и бољег живота за све нас, речи су Зорана Деспотовића, председника ОО СРС и народног посланика у републичком парламенту изговорене на суботњем протестном скупу у Прибепољу одржаном поводом једностраног проглашења независности Косова и Метохије.

– Када бих био у прилици, додао је Деспотовић, питао бих председника Француске како би реаговао када би у одређеним демографским процесима Француска остала без Шампање или Бретање, премијера Велике Британије како се осећа уочи најављеног референдума грађана Шкотске, а белгијског премијера, чији је амбасадор у Савету Безбедности УН први најавио признање Косова и Метохије, како ће сачувати своју краљевину због антагонизама Валонаца и Фламанаца. Да ли ће, када на ред дође њихово Косово, важити међународно право или ће оно флагрантно бити погажено као у случају јужне српске покрајине.

ОЦЕНА

Протестни скуп "Косово је Србија" спроведен је у потпуности у складу са програмом Организационог одбора. Одбор је на састанку који је одржан 26.2.2008. године оценио да је скуп протекао у изванредној атмосфери, достојанствено и без и једног инцидента. Истовремено, протестна шетња градом протекла је у мирној и достојанственој атмосфери, што потврђује опредељење грађана Прибепоља да су мир и заједнички живот у нашој општини били и остали највеће вредности.

ЈЕДНОСТРАНОГ ПРОГЛАШЕЊА НЕЗАВИСНОСТИ КОСОВА

ИСТИНА УВЕК ПОБЕЂУЈУ

- Ми у овој мешовитој средини имамо посебан разлог да са пажњом анализирамо ова збивања. И разлог и право, истакао је Деспотовић: - Видим овде су неки почели да цртају некакве географске карте, да повлаче неке границе. Овде у срцу Рашке, где је Стефан Немања васпоставио прву српску државу. Поручујем им да се не играју ватром, да не забадају трн у здраву ногу, да не руше тековине столетних борби наших дедова и прадедова, да не урушавају оно најсветлије што су нам оставили у наслеђе, а то су заједништво и добри комшијски односи.

Јединство у осуди: Грађани на платоу Дома културе

Поздрављајући присутне суграђане који су дошли на протестни скуп "Косово је Србија" испред Дома културе и речима "поносни и честити Пријепољци" Драган Свичевић, председник СО је нагласио да је реч о делу "...широког и достојанственог народног покрета који последњих дана на улицама и трговима српских градова изражава своје огорчење због онога што се догодило 17. фебруара 2008. године и да сви добро знамо шта се догодило: нелегално и противправно је усвојена Декларација о независности јужне српске покрајине, Косова и Метохије. Седамнаестог фебруара били смо огорчени и тужни, очајни и бесни. А већ 18. фебруара сви смо себи самима дали завет да ће 17. фебруар 2008. године кад-тад бити заувек и за сва времена избрисан као да се никада није ни догодио. Тај дан остаће упамћен као један од најтежих тренутака у српској историји, као дан када су награђени сепаратизам и тероризам, као дан моралног посрнућа оних који одлучују о животима људи на овој планети, као дан урушавања међународног правног поретка".

- Срби никада силом нису побеђени па неће ни сада. Пре или касније Косово и Метохија поново ће се вратити у државно-правни оквир Србије и то у потпуности. Косово нас је ујединило као никада раније, а кад смо јединствени нико нам ништа не може. Морамо схватити да се само саборношћу можемо изборити за Косово и Метохију, рекао је председник Скупштине општине Пријепоље, Драган Свичевић и истакао да се "Европа стиди, да је сагела главу и ћути. Осећа да је погрешила, да није у праву и дели се. Онај часни део Европе који није признао независност Косова зна да право, правда и истина увек и заувек побеђују и изразио захвалност свим слободољубивим и правдољубивим земљама света које неће да се стиде и који знају да је у правном и моралном смислу независност Косова немогућа.

У име младих општине Пријепоље речи подршке и саосећања са децом Косова и Метохије упутила је ученица Пријепољске гимназије Илда Чоловић. – Данас деца Косова живе у страху, заточена у жицама и гету, без осмеха и радости и усамњена, без наде у нови дан. Да ли то зна Европа која нам дели лекције о демократији. До њих очито не допиру јецаји деце са Косова. Они жмуре пред сузама које су замениле осмехе. Причају како ће нам обезбедити пасоше, отворити границе да некуда идемо. Какав цинизам. Деца Косова не смеју да изађу из својих кућа и својих села ни да оду до својих школа, не знају како изгледа град. Ето такву државу нуди Европа онима који нису Албанци на Косову, а десетине хиљада те деце завршило је у збјеговима. Прекинуто им је детињство и постали су избеглице у сопственој земљи. Данас живе испод мостова, по колективним центрима и од социјалне помоћи, рекла је, између осталог, ученица Илда Чоловић на протестном скупу "Косово је Србија" у Пријепољу.

Скуп је завршен мирном протестном шетњом Валтеровом и улицом Санџачких бригада, без икаквих инцидената.

Изет Кријешторац

ПОРУКЕ

Нецад Турковић: Живот у миру, слободи, уважавању и толеранцији -давнашњи су идеали хуманих људских друштава, а истим, општељудским идеалима тежи и наш град и наша земља.

Зоран Деспотовић: Има у Србији и поноса и храбрости и мудрости и начина да се сачува оно што је наше. А Косово и Метохија је наше: било, јесте и биће.

Драган Свичевић: Борба за Косово и Метохију мора бити свакодневна, мора бити дипломатска, не сме бити рушилачка ни насилна, већ упорна, стрпљива, мирна, гандијевска.

DNEVNIK LATINICOM (17.)

DVE PLAVUŠE

Piše:
Muharem M. Mutabdžija

Petak, 22. februar

PATIKE

Dan se pretvorio u serijal na temu: uloga dve plavuše i jedne kamere u našim sitnim, prolaznim i jedinim životima. Koje, uglavnom mimo sopstvene volje, trošimo na gotovo sve što drugi požele, urade ili nameravaju da (nam) urade.
Bljutav povod ne može stvoriti ni kreativne viceve. Zato su svi današnji vicevi – oni o patikama, levoj i desnoj, farmericama ili parfemima – najblaže rečeno – sumnjivi. Kao što su bile i kao što (meni) i jesu pomenute dve plavuše.
Ko bi, dakle, tako hladnokrvno gledao u uključenu kameru sa punim kesama pokradene robe i sa saznanjem da je sam čin kradje markirane robe u polupanom butiku sniman istom tom kamerom?
Ko bi, takodje, prilično mirno, odgovorio na više nego zajedljive komentare «snimatelja» da su ...»njih dve heroji protesta» - smejanjem! I dodao da je...iz Batajnice!
Uostalom, meni ta priča ne izgleda uverljivo jer je već sutradan ekipa opredeljene Televizije napravila priču sa plavušama. Čiji su likovi, posle svega, bili malo «zatamnjeni»! Da ih ne prepoznaju prijatelji!?
Ne, neću posegnuti za bljutavim vicevima o plavušama. Hvala bogu što ih imamo. Koga bi, da nije bilo one dve iz Batajnice, proglasili «herojima protesta»?
One dve koje su, u medjuvremenu, dobile ime. I prezime...Ali su i dalje ostale – plavuše!

ПРОТЕСТ СРЕДЊОШКОЛАЦА

КОСОВО ЈЕ СРЦЕ СРБИЈЕ

Своје огорчење због једностраног проглашења независности Косова и Метохије и отимања дела територије Србији, прибепољски средњошколци су јавно исказали прошлог петка. Уз клицање Србији, са државним заставама и паролама: Човек без душе – као Србија без Косова, Косово је срце Србије, Није српски ћутати, Млади за Косово ....ученици све три средње школе су у протестној шетњи од стадиона ОРСИ улицом Санџачких бригада дошли до Дома културе где су одржали краћи митинг уз поруке осуде због отимања дела територије једној сувереној држави, кршења међународног права и подршке српском и неалбанском становништву на Космету, пре свега њиховим вршњацима.

- Косово је камен темељац на коме стојимо. Зар ћемо дозволити да нам га сруше? Ако то ураде, на ћему ћемо стајати?, запитала је Катарина Зиндовић, ученица Прибепољске гимназије и подсетила: Наши вршњаци на Косову живе животом који им

не оставља простор за снове, жеље, радост, љубав, животом који их лишава права на безбрижан живот, лишава права на слободу. И зато, не напуштајмо их никада, пружимо им руку пријатељства, упутимо им речи охрабрења. Не дозволимо им да у ову борбу за своје животе и своја огњишта и одбрани заједничких нам идела буду усамљени! И не заборавимо да је изгубљено само оно чега смо се сами одрекли, а ми се Косова нећемо одрећи никада јер Косово је Србија.

Уз подршку државним органима Србије на очувању државног интегритета и суверенитета, Јелена Петровић је нагласила да је овај скуп искључиво резултат жеље ученика и да иза његове организације не стоји ни једна политичка партија. Стефан Обренић, један од организатора протестне шетње, је уз огорчење због отимања дела територије Србији и кршења међународног права изразио и револт што је изостала подршка директора и професора школа и изразио захвалност Бојану Богавцу, јединоm професору који је стао уз њих и пружио им безрезервну помоћ у организацији протеста.

Ученици су своје огорчење због једностраног отцепљења Косова и Метохије уз подршку светских сила демонстрирали и паљењем застава САД, Велике Британије, Албаније и Хрватске. Протестни скуп завршен је мини рок концертом локалне групе Бифорфилд.

М.Т.

SAOPŠTENJE ĐAČKOG PARLAMENTA PRIJEPOLJSKE GIMNAZIJE

PITANJA OD OPŠTEG ZNAČAJA

Dana 22. februara održan je protestni skup prijepoljskih učenika srednjih škola pod parolom "Kosovo je Srbija". Tom prilikom je od strane nekih govornika ovog skupa javno prozvana organizacija učenika prijepoljske gimnazije-Đački parlament zbog nepristajanja da bude učesnik takvog skupa.

Upozoravamo da je tim činom prekršeno demokratsko pravo naše organizacije da slobodno i po svom nahodjenju odlučuje i bira u čemu će učestvovati, a u čemu ne.

U sredu 20. februara održana je sednica đačkog parlamenta gde je od strane većine prisutnih članova doneta odluka da đački parlament ne podrži skup, jer to nije u skladu sa nadležnostima istog. Pojedinci, članovi đačkog parlamenta koji su želeli da podrže protest to su i učinili, jer je to njihov lični stav. Đački parlament ne želi da bilo kakve stavove propagira i nameće svojim članovima i učenicima Prijepoljske gimnazije, jer smatramo da bi takav postupak bio nepošten i nelegitiman, kao što je bio postupak javnog optuživanja Đačkog parlamenta na održanom skupu. Propagiranje i nametanje nekog stava bi bilo suprotno onome što đački parlament jeste i što čini njegovu suštinu. Stoga ostavljamo da stavove takve prirode odluči sam pojedinac shodno njegovoj slobodnoj volji i pravu izbora. Mi se bavimo pitanjima od OPŠTEG značaja za mlade, poboljšanjem naših prava, položaja i života u školi i van nje. Mi ne možemo učestvovati u organizaciji takvih dešavanja, jer je đački parlament od svog osnivanja pa do danas bio apolitična organizacija i sve što se konkretno ne dotiče života mladih u našem gradu ne spada u domen našeg interesovanja. Nastojimo da nastavimo u tom pravcu i stoga ovakav pritisak sa strane nimalo ne prija. Iskreno želimo da se ovako nešto više nikad ne dogodi, ne samo nama, već i svima drugima koji imaju pravo da drugačije misle. Ukoliko neko smatra suprotno, a svojim govorom straha i mržnje atakuje na nosioce drugačijih uverenja, to je znak uzbune za sve članove Parlamenta gimnazije, ali i sve građane našeg grada.

Napominjemo još jednom da ovim saopštenjem nemamo nameru da bilo koga prozivamo, napadamo ili optužujemo jer se napadanjem ljudi problem ne rešava. Želimo samo da objasnimo funkciju Parlamenta gimnazije i ogradimo se od svih optuzbi i prozivki upućenih na naš račun jer u datoj situaciji su mladi najmanje ``krivi`` a najviše se tiče njih.

Parlament prijepoljske gimnazije

КАДИЈА ТЕ ТУЖИ, КАДИЈА ТИ СУДИ

СИЛА ЈАЧА ОД ПРАВА

“Аргументи права имају тежину само уколико су супарничке стране једнаке снаге и, уколико тога нема, они јачи ће максимално искористити своју силу ...”

Имали ли и једног нормалног човека (ма шта та реч значи и како је ко тумачи) који није осудио или неће осудити рушилачки поход по Београду, или ком другом граду, а који се збио у време протеста против једностраног проглашења независности Косова и Метохије, или било ког рушилаштва своје сопствене земље и напад на амбасаде. И нису криви само они који су рушили, палили и пљачкали. Криве су генерације које су довеле до ерозије морала а младе људе до безнађа које често кулминира агресијом.

У том рушилачком походу запаљена је амбасада Сједињених Америчких Држава. Такође, чин за сваку осуду, без и једне речи оправдања, као и напад на све друге амбасаде. И гле, чуда. САД по хитном поступку уложиле протест Савету безбедности Уједињених нација и захтев за осуду због нарушавања интегритета њене територије, што амбасаде јесу. Држава која је директно и отворено својом политиком допринела одузимању дела територије друге суверене државе, у овом случају Србије, и друга другог дана признала независност Косова и Метохије. Противно свим повељама и резолуцијама Уједињених нација, између осталих и Резолуције 1244 којом се гарантује суверенитет и територијални интегритет Србије, и међународном праву. Држава која је предводила бомбардовање земље Србије 1999. године без сагласности УН. Многобројне цивилне жртве и разорени цивилни објекти проглашени су колатералном штетом. Те исте године током НАТО агресије бомбардована је кинеска амбасада у Београду.

Дакле та иста држава, САД, оштро протестује због кршења међународног права нападом на њену амбасаду. То јесте кршење међународног права и јесте логична реакција. Али, и истовремено питање (не)морала и (не)правде. За САД право и правда постоје само када су у питању

њена територија и њени интереси.

Тај исти Савет безбедности УН, који се поделио у ставу око осуде једностраног проглашења независности Косова и Метохије и нарушавања суверенитета и територијалног интегритета Србије, оштро је осудио напад на амбасаду САД. Брзо, ефикасно и у складу са међународним правом. Тако је показано и доказано да међународно право има два аршина, све у зависности од тога ко тужи и ко суди. Наш народ би рекао: кадија те тужи, кадија ти суди! Најпластичније су то, још пре 2.500 година, изрекли Атињани када су кренули да освоје острво Мелос, а на шта нас је пре недељу дана подсетила “Политика”:

- “Знате исто као и ми да у људском друштву аргументи права имају тежину само уколико су супарничке стране једнаке снаге и да ће, уколико тога нема, они јачи максимално искористити своју силу док ће они слабији морати да се повинују”.

Тако већ 2.500 година, и подоста година пре, на сцени је политика силе великих и моћних која руши аргументе права и правде. И суштинских принципа међународног права од стране оних који су ставили потпис на овај документ. Птроф. др Чедомир Чупић је записао: “Њихово порицање и релатизовање (универзалних вредности) у име избора или рационалистичких принципа може да доведе у ситуацију да се изгуби способност утврђивања разлике између слободе и неслободе, правде и неправде, добра и зла”. У случају Србије светски моћници, који својим тасом интереса и циљева одмеравају слободу и неслободу, правду и неправду, добро и зло, су то још једном потврдили.

М. Тешевић

SAOPŠTENJE

UGLED PRIJEPOLJA I GRADJANA

Opštinski odbor Liberalno – demokratske partije Prijepolje, u kontekstu dogadjanja u našoj opštini nakon proglašenja nezavisnosti Kosova, najoštrije osudjuje pojedine izjave i ispade na protestu ispred Doma kulture održanom u petak, 22. februara, kao i grafite koji su se pojavili na nekim objektima u Prijepolju kojima se upućuju pretnje pristalicama LDP - a i ova stranka satanizuje. Na ovom skupu su, pored LDP – a, prozivani i vredjani prosvetni radnici koji nisu prisustvovali skupu a sve to se, kako saznajemo, dešavalo u režiji jednog profesora.

Naročito je neprihvatljivo da se u ovim dogadjajuima zloupotrebljavaju i maloletni učenici naših škola i služe kao sredstvo za isticanje nečijih političkih stavova, a da se vrši pritisak na one učenike koji u ovakvim dogadjajima nisu želeli da učestvuju. Da li su ovakvi ljudi oni na koje treba da se ugledaju prijepoljski djaci i kako je moguće da se oni, umesto na časovima, nalaze na ulici sa transparentima koji vredjaju i satanizuju one sa čijim političkim stavovima se neko ne slaže?! Da li će takve osobe naše mlade učiti moralu, toleranciji i razumevanju, i pomoći im da odrastu u samostalne i samosvesne pojedince koji treba da budu budućnost Prijepolja?!

Zahtevamo od nadle žnih institucija, a posebno direktora škola da reaguju u skladu sa svojim nadležnostima i spreče degradiranje uglednih profesora i njihove profesije. Takodje tražimo da se učenici zaštite od pritisaka i da im se obezbede normalni uslovi za rad i boravak u školama.

Ono čime je LDP posebno iznenadjen jeste činjenica da se o ovakvim ispadima uglavnom ćuti a da, čak i na protestu održanom u organizaciji opštine Prijepolje, niko od organizatora i govornika nije osudio pojavljivanje transparenta slične sadržine. Nije bilo potrebno braniti LDP, niti je ovde reč o odbrani bilo koje politike. Politika LDP – a je jasna, i najbolja odbrana te politike su gradjani koji su tu politiku podržali na proteklim izborima. Bilo je potrebno braniti osnovne principe demokratije i vrednosti modernog društva kome težimo.

U centru delovanja LDP uvek su ljudi, njihova prava, slobode i kvalitet života i stoga niko u LDP – u ne spori pravo na mirne proteste i iznošenje svog mišljenja. Kada neki dogadjaj prate pretnje i uvrede pojedinaca ili organizacija, bez obzira o kome se radi, smatramo da je to nedopustivo i da takvi dogadjaji narušavaju ugled Prijepolja i njenih gradjana.

OPŠTINSKI ODBOR
LDP, PRIJEPOLJE

Subota, 23. februar

MITING

Može, dakle i tako. Bez podgrejavanja davnašnjih emocija i bez jednostranog pogleda na – budućnost!

Miting u Prijepolju, takodje organizovan da bi se izrazio protest zbog jednostranog proglašenja državnosti Kosova, mogao je da ode u sve svetske TV mreže kao pozitivna slika Srbije. Ali – nije. Nije jer je dva dana pre svet obišla slika dve plavuše iz Batajnice i sve one ružne slike iz prestonog grada. Koje su, naravno, isplivale iznad mnogo toga pozitivnog čega je bilo i u Beogradu, svakako,

Medjutim, protestno okupljanje u Prijepolju bilo je «nepodobno» za velike televizije i zato što je, čini se, u modi ponovo jednostrana slika Srbije. Tu sliku u svetu prave majstori propagande ali im, kao sirovi materijal, služi ono čime nas zamajavaju domaće TV i drugi mediji. Ali baš kao – sirovi materijal. Uostalom, jedan od najneposrednijih organizatora velikog prostesta u Beogradu, predsednik stranke koja je koalicioni partner u republičkoj Vladi pa time i ministar, odmah se pozabavio – nacionalnom strukturom uhapšenih posle jednog od rušilačkih pohoda po Beogradu. I bez pomisli da će ta izjava bilo koga dovesti u fazu nove zapitanosti, postavio pitanje šta traži musliman na srpskom protestu? Podrazumevao se i (ministarski)

odgovor: osim da pravi nered i time nanosi štetu državi Srbiji!?

Čista ministarska!

POVODOM PETNAESTOGODIŠNJICE

TUGA

U zgradi SO opštinski funkcioneri primili članove porodica otetih putnika u Štrpcima i sa njima se zadržali u kraćem razgovoru u toku kojeg im je predsednik opštine Nedžad Turković uručio skromne iznose novčane pomoći.

Predstavnici NVO položili venac na mesto na kojem se gradi spomen - obeležje i na napuštenoj železničkoj stanici Štrpci, a na platou Doma kulture i na mestu zločina izveden performans sa porukama da se zločini nikada ne mogu zaboraviti, a još manje prećutati i poreći.

Prijepolje u kojem se podiže spomen-obeležje nastradalim Bošnjacima pre 15 godina i železnička stanica Štrpci na pruzi Beograd – Bar, gde se 27.februara 1993. godine dogodio stravičan zločin, u proteklu sredu su bili mesta u kojima se tugovalo, plakalo, a ponajviše ćutalo.

Uplakana su bila lica Ajke i Fatime Preljević, Sabahete Hodžić, a neskrivena tuga u očima Naila i Šefkije Kajevića i drugih članova devet porodica koje su ostale bez svojih najrođenijih. Iskreno saosećanje imali su od prijatelja, komšija i brojnih sugrađana, a posebno od predstavnika nekoliko NVO iz Beograda koji su i tokom posete Prijepolju, a potom i sve do odlaska u stanicu Štrpci podelile sa njima dan bola, tuge i tišine.

U Prijepolju su prekjuče pre podne čelnici lokalne vlasti Nedžad Turković, Dragan Svičević, Slobodan Gojković i Senad Luinović razgovarali sa porodicama pobijenih sugrađana u Štrpcima, kada su istakli da iskreno dele bol sa njima

i obećali lično zalaganje na izgradnji i završetku započetog spomen-obeležja u znak trajnog sećanja na tragičan i zločinački događaj koji je u smrt nasilno oterao 19 potpuno nevinih života.

- Navršilo se 15 godina od kako su 19 naših sunarodnika oteti iz voza 671 u stanici Štrpci. U tim ratnim godinama bilo je teških i stravičnih događanja i dešavanja. Tog dana ugašeni su životi i ugašena je duša devet naših sugrađana samo zato što su bili Bošnjaci. Najteža kob vremena i najmonstruozniji čin dogodio se tog dana, iza svega stajale su sile mraka, a tadašnja vlast je bila u nekakvom svom dubokom snu. Nije ih se to ticalo i niko nije bio odgovoran, a nestali su i stradali su časni, čestiti i dobri ljudi, rekao je Nedžad Turković, predsednik opštine i dodao da se godinama vodila borba za istinu da se prokažu krivci, naručioci i egzetuori zarad majki, supruga i dece otetih građana. To traganje još traje, a bol je velika, a gubitak svakog dobrog čoveka ogroman, koji je porodicama žrtava nenadoknadiv.

- Danas sam ovde sa vama da podelim bol koji nosite petnaest godina u vašim srcima i želim da vam kažem da u srpskom narodu postoje ljudi i to velika većina koji saosećaju sa vama i zbog toga sam došao da vam to kažem, istakao je Dragan Svičević, predsednik SO Prijepolje obraćajući se porodicama nastradalih sugrađana pre 15 godina u Štrpcima. – Ovo vam kažem iz srca i pokušavam da demantujem sve one koji kažu da su suze i osećanja Srba koji pate za vašom nestalom rodbinom i našim dragim sugrađanima krokodilske suze kako to metaforičko neko kaže, već da su to iskrena i poštena, ljudska osećanja i nadam se da mi to iskreno verujete i da se taj fluid saosećajnosti može osetiti samo u direktnom kontaktu i gledanjem oči u oči. Taj iskreni fluid saosećajnosti prenosim vam u ime građana opštine srpske nacionalnosti. Neka vam to bude uteha da nisu svi ljudi zli i da nisu svi odgovorni za ono što zločinci rade, koje treba da stigne zaslužena kazna i ja se iskreno

ZLOČINA U ŽELEZNIČKOJ STANICI ŠTRPCI

PORED PRUGE

nadam da će do toga doći i od suda i od pravde, a i od Boga, rekao je Svičević.

- Smatram da ono što je učinjeno našim najbližim je veliki zločin i to mora svaki čovek osuditi, a ja kao Slobodan Gojković sa svim onim što značim u ovoj sredini ovih dana ulažem velike napore da na delu pokažemo da ako smo imali snage 1993. godine, kada se to dogodilo, sačuvamo dobre komšijske i međunacionalne odnose da to moramo po svaku cenu da uradimo i ćemo taj posao završiti na najbolji mogući ljudski način, a vama mogu jedino da kažem da delim vašu bol za vašim najbližim - reči su Slobodana Gojkovića, zamenika predsednika SO Prijepolje koje je izgovorio u susretu sa članovima porodica otetih Bošnjaka u Štrpcima 27. februara pre petnaest godina.

Ovim susretima prisustvovao je i Meho Omerović, narodni poslanik SDP u Skupštini Srbije, koji je zatim obišao i mesto na kome

danas petnaest godina iza toga. Lično smatram da je sramota da na petnaestogodišnjicu tog strašnog događaja još uvek nismo podigli spomen- obeležje našim sugrađanima. Verujem da ćemo u narednim danima to privesti kraju i da se u Prijepolju gradi spomen-obeležje pobijenim putnicima iz voza u Štrpcima. Na mestu na kojem se pre 15 godina desila otmica putnika iz voza i koja je odvela u smrt nedužne ljude samo zato što su bili Bošnjaci, Omerović je u izjavi za Polimlje rekao: - Posle 15 godina, a to je ono što je najtragičnije, mi kao država ne samo da nismo pronašli krivce koji su odgovorni za one koji su organizovali ,komandovali i izvršili jedan od stravičnih zločina, već se neki i trude u poslednje vreme da izbrišu iz sjećanja činjenicu da su da će državni organi nastaviti ne samo sa prećutkivanjem već i sa poricanjem ovoga što se desilo. Sa naše strani, mi kao civilno društvo od prvog trenutka smo tražili odgovornost i nastavićemo da vršimo pritisak, jer je to naša uloga na kojoj radimo u ime pravde, istine i dosto-

ovde ljudi ubijeni samo zbog toga što nisu bili Srbi. Mislim da država Srbija duguje svim svojim građanima, a posebno žrtvama i njihovim porodicama potpunu istinu. Jasno je da je država Srbija tada itekako znala i bila uključena u organizaciju otmice 19 svojih građana od kojih su 9 iz prijepoljske opštine.

- U ime dostojanstva i uvažavanja žrtava i u ime pravde doši smo ovde da i sa ovog mesta zahtevamo od organa države Srbije da izvrše potpunu istragu o onome što se dogodilo pre 15 godina, a posebno odgovornost državnih institucija, obzirom da postoje ozbiljne indicije i dokazi da su vlasti tadašnjeg režima bile umešani u ovaj zločin, istakla je Staša Zajović iz NVO ''Žene u crnom''. Međutim, dodala je, plašim se janstva žrtava. Smisao današnjeg performansa i ovde u Štrpcima, kao i u Prijepolju, dodala je, je ćutanje i zbog toga žrtvama izražavamo poštovanje na ovaj način. Istovremeno, naše ćutanje znači i da se od države traži da sve učini da se pronađu posmrtni ostaci pobijenih i vrate njihovim porodicama kako bi ih mogli pokopati u skadu sa svojim verskim običajima.

Dok su porodice pobijenih Bošnjaka u prisustvu prijatelja, rodbine, komšija i članova nekoliko NVO čekali da iz pravca Beograda 27.2.2008. godine u 15 i 48 minuta naiđe voz, pristigla je nezvanična informacija o njegovom velikom kašnjenju. U međuvremenu, iz pravca Crne Gore prošla su dva voza, mada ni jedan ni na koji način, čak ni piskom, nisu se oglasili kako bi na simboličan način, a što su očekivali svi prisutni, odali poštu žrtvama otmice i zločina u Štrpcima.

Kratko vreme po napuštanju ovog mesta, do kojeg se delom išlo i peške zbog lošeg makadamskog puta, i u kojem su bili prisutni i brojčano pojačani pripadnici granične policije BiH, prugom prema Priboju video se voz koji je dolazio iz Beograda. Kao da se nije želelo da ga ovim tužnim povodom na stanici Štrpci sačekaju uplakana lica porodica u smrt nasilno odvedenih putnika 27. februara 1993. godine, zbog čega je, izgleda, u javnosti bila i ''prosleđena'' informacija, o njegovom gotovo dvočasovnom kašnjenju.

I.Krieštorac

Nedelja, 24. februar

STENA

Usred hrastove šume dominira ogromna stena. Kao da je spuštena nekom čudnom spravom iz vazduha. Ili je premeštena, takodje na čudnovat način, negde iz kanjona Mileševke i doneta da pokupi letnje pljuskove i ukroti vetar sa Zlatara i Dundora. Privlači svojom crninom i u ovom toplom februarskom danu.

Naravno, da nije gotovo nikakav poduhvat popeti se na Stjenčicu. Ili Crnu Stijenu, kako je, takodje, zovu. Dovoljan je motiv a njega definiše prelepa februarska zdravina i zujanje pčela koje se sakupljaju na osunčanom crnom kamenu. Pogled puca na sve strane. Posebno je otvoren niz Mileševku otkrivajući, u nekoj novoj dimenziji, prigradska naselja. Koja odavne, iz daljine, liče na grad.

I nikad ne reci da si u šumi sam ili samo sa onima koji su deo tvojih navika. I koje si odabrao.

....Tipičnu tišinu remete glasovi a odmah zatim i koraci po hrastovom lišću. Posle nekoliko minuta na vrleti Stjenčice pričamo sa Radojicom i Ivanom, Pridošlicama u naš svet nedeljne tišine.

Rade je iz tog kraja. I, kaže, često dolazi da vrati neke slike iz detinjstva. Vraćamo ih zajedno. Svako nosi svoje uspomene i svako u njima pronalazi neke čudne podudarnosti.

Mileševska belina razgaljuje razgovor. Rade priča svoje, Ivan svoje, a nas trojica «veterana» opet neke svoje priče.

Nedeljni razgovor. Posle svega. I o svemu...

ПОНОВО ОДЛОЖЕНА СЕДНИЦА СО О “СЛУЧАЈУ” ИЗГРАДЊЕ СПОМЕН-ОБЕЛЕЖЈА НАСТРАДАЛИМ У ШТРПЦИМА

УСАГЛАШАВАЊЕ У ТРАЖЕЊУ РЕШЕЊА

Између најављиваних и отказиваних термина за одржавање скупштинског заседања које је носило ознаку “хитности”, према незваничним информацијама из локалних одбора странака владајуће коалиције, одржано неколико састанака коалиционог већа, али компромисно решење још није постигнуто.

За прошли понедељак најављена хитна седница Скупштине општине Пријепоље поводом расправе о реализацији скупштинског закључка од 24. фебруара 2005. године о изградњи спомен-обележја грађанима наше општине настрадалим у Штрпцима пре 15 година, одложена је још једанпут. Седницу је био заказао Драган Свичевић, председник Скупштине општине након захтева 29 одборника локалног парламента из редова Српске радикалне станке, Демократске странке Србије, Социјалистичке партије Србије, Нове Србије и Социјалдемократије.

У уторак, 19.02. 2008. године, након једногласног усвајања скупштинске декларације о Косову од стране тридесет једног одборника, а на предлог одборничке групе Демократске странке и подржан од шефова одборничких група присутних на седници, донет је закључак да се расправа о “Спомен обележју Штрпци” одложи прво за 22. па за 25. фебруар, да би првог радног дана ове седмице из Скупштинске службе стигло обавештење, које је потписао председник СО Драган Свичевић, да ће нови термин за одржавање најављене седница бити накнадно одређен.

- На захтев шефова одборничких група странака које су поднеле иницијативу за хитно заседање Скупштине општине поводом разматрања питања реализације закључка СО о изградњи спомен обележја грађанима општине Пријепоље настрадалим у Штрпцима пре 15 година, донео сам одлуку о одлагању Двадесет четврте седнице Скупштине општине до термина који ће накнадно бити одређен, како би се омогућило политичко усаглашавање у вези насталих неспоразума и дошло до одговарајућег компромисног решења, истакао је, у потписаној одлуци, Драган Свичевић, председник СО.

Неспоразуми повређују породице жртава: Изградња споменика у Шарампову

И.Кријешторац

DPS - ŠTRPCI VELIKI ZNAK PITANJA

Povodom 15 godina otmice putnika u Štrpcima saopštenjem se oglasila i novoformirana Demoratska partija Sandžaka. “Danas 15 godina nakon ovog zločina slučaj Štrpci su jedan veliki znak pitanja. Pravdi nisu privedeni organizatori ove otmice, kosti ubijenih Bošnjaka još nisu nađene, spomenik još nije izgradjen….

DPS traži od državnih organa da se najzad pravda zadovolji, a od lokalne vlasti da se u najbržem roku spomenik izgradi – navodi se u saopštenju DPS. “Ovom prilikom podvlačimo naš jasan stav da je ne prihvatljivo da se vrši diskriminacija žrtava po teritorijalnoj pripadnosti i da spomenik u Prijepolju treba da bude za sve žrtve, jer ih ubice nisu djelili po mjestu odakle su, već su ih ubili zbog imena koje su nosili ”, navodi se na kraju saopštenja DPS.

ŠTRPCI SE NE SMEJU ZABORAVITI

Ni petnaest godina nakon otmice Bošnjaka iz voza u Štrpcima spomenik koji je, u znak sećanja na te nevino nastradale ljude, trebao da bude izgradjen u Prijepolju, nije završen.

Već tri godine je prošlo od jednoglasnog usvajanja odluke o izgradnji spomenika a spomenik još ne stoji na planiranom mestu. Sednica Skupštine opštine koja je bila zakazana sa jednom tačkom dnevnog reda koja se ticala spomenika odložena je već tri puta. Kako saznajemo, u toku su pregovori koalicionih stranaka. Traži se kompromisno rešenje koje će biti prihvatljivo svima. Teži se opet nekoj jednoglasnoj odluci iako je već odavno jasno da u ovom sazivu Skupštine ne postoji nikakvo jedinstvo po ovom pitanju. Bilo je problema oko izbora lokacije, natpisa za spomenik, razdvajane su žrtve time što su se mnogi protivili da na spomeniku stoje imena svih žrtava bez obzira da li su iz Prijepolja ili ne, i na kraju, čujemo izjave da su nekima sporne dimenzije spomenika.

To što se 1993. godine desilo u štrpcima je zločin. Prema zločinu se svi moraju jasno odrediti. Sve žrtve su žrtve bez obzira na njihova imena, boju kože, veru, naciju i bez obzira na mesto iz kog potiču.

Bez želje da učestvujemo u daljoj politizaciji izgradnje spomenika, apelujemo na sve političke činioce da pomognu da rešavanju ove situacije. Znamo da porodicama žrtava nikakav spomenik ne može nadoknaditi članove porodice koje su izgubili i sav bol koji trpe ali smatramo da je krajnje vreme da prestanomo da ih povredjujemo skupštinskim raspravama i strančarenjem.

OPŠTINSKI ODBOR LDP, PRIJEPOLJE

Окончана неуспешна приватизација «Јавора»

СУД ПОТВРДИО РАСКИД УГОВОРА

Пресудом Вишег трговинског суда у Београду потврђена првостепена пресуда београдског Трговинског суда Предузеће остало без радника и дела имовине а забележено низ незаконитих поступака

Након свих законских и судских процедура ових дана од стране Агенције за приватизацију званично је обелодањено да је раскинут уговор о продаји већинског друштвеног капитала предузећа «Јавор».

Наиме, пресудом Вишег трговинског суда у Београду донетом уочи новогодишњих празника потврђена је првостепена пресуда београдског Трговинског суда о раскиду Уговора о продаји друштвеног капитала «Јавора» конзорцијуму физичких лица.

Решење о раскиду уговора о аукцијској продаји друштвеног капитала «Јавора», због неиспуњавања више одредби уговора најпре је донела Агенција за приватизацију, а након тога у јуну месецу 2005. године упутила тужбени захтев Трговинском суду у Београду. Након извршених контрола и других радњи у тужби до стране Агенције наведено је да купац капитала «Јавора» конзорцијум физичких лица које је превођио Слободан Вјетровић из Београда не испуњава уговорене обавезе везане за континуитет пословања у основној делатности и непоштовање радноправних прописа.Почетком 2006.године овај тужбени захтев прихвата Трговински суд у Београду и поништава Уговор о продаји капитала «Јавора». Након тога, конзорцијум физичких лица као странка која није била задовољна пресудом улаже жалбу Вишем трговинском суд у Београду. После скоро две године «вођања» Виши трговински суд у Београду уочи новогодишњих празника потврђује првостепену пресуду Трговинског суда.

На овај начин бар засада стављена је тачка на вишегодишњу агонију у којој се нашло ове предузеће и његови запослени након спроведене приватизације пре неколико година која је донела много невоља радницима «Јавора» и друштвеној заједници.

Тако изгледа епилог, друге по реду власничке трансформације која је реализована у нашој општини.

Управа «Јавора»: Локација «виртуелног» стамбеног блока

ПРЕСУДА ИЗРИЦАНА А ПАРЕ СТИЗАЛЕ

Колико се заиста контрадикторних и «сумњивих» поступака дешавало у марифетлуцима који су пратили приватизацију «Јавора» најбоље потврђује податак да је у време изрицања пресуде од стране Вишег трговинског суда односно потврђивања првостепене пресуде са рачуна буџета општине почетком новембра прошле године принудно скинуто 8.600.000 динара које су отишле на рачун «Јавора» а за које су намене утрошене и на које рачуне пребачене нема сазнања.

До сада на основу потраживања ИКЛ-а са општинског буџета на рачун «Јавора» пребачено је више од 13 милиона динара. *И.*

А како је све почело?

Некадашње ДП «Јавор» у марту месецу 2003. године купио је Конзорцијум фозичких лица које је предводио Слободан Вјетровић из Београда. Нови власници врше реконструкцију пилане у коју инвестирају значајна средства а радници траже исплату заосталих зарада. Између нових власника и радника поготово у производњи долази до раскорака по питању висине радног учинка, и производни процес се са честим прекидима одвија до јула месеца 2004. године када је у потпуности прекинут.

Производни процес више није никада настављен а у јесен 2004. године код радника додатно негодовање створило је сазнање да је «Јавор» у ратама од ИКЛ-а односно СО, по извршној судској пресуди за земљиште и објекат овог предузећа на Коловрату где је изграђен ИКЛ наплатио 4,8 милиона динара. Те паре по одлуци власника усмерене су за друге намене а не да се покрене производња и исплате заостале зараде, како су тражили радници.

У то време нови власници Јавора» доносе одлуку да на месту управне зграде и столарске радионице поред стамбеног блока Подварош граде свој пословно-стамбени објекат. Од Општинског фонда солидарне стамбене изградње за будуће станове солидарности, иако ни папири нису били завршени а камоли темељи закопани, власници «Јавора» «на невиђено» добијају додатних три милиона динара која су сви запослени ове општине издвајали за решавање стамбених питања грађана преко Фонда солидарности.

У међувремену овлашћена лица службе за контролу Агенције за приватизацију констатују да није исплаћено на десетине зарада пре али и после приватизације. Многи радници за исплату тих зарада покрећу судске спорове, а неки од њих су у међувремену и пензионисани. Доста радника, како су рекли, под притиском и уценама од стране власника, упућено је на тржиште рада. И управо према непотврђеним информацијама са којим располажемо поништење уговора о приватизацији «Јавор» је дочекао без запослених радника.

Свој удео у купљеном пакету акција већински власници сви су изгледи продавали су у међусобним трансакцијама, а како ствари стоје иако је Агенција тужбени захтев за раскид уговора покренула пре скоро три године у међувремену већински власници «Јавора» несебично су «крчмили» непокретну и покретну имовину предузећа као своју бабовину.

Продата су два камиона од којих је један био аутодизалица, затим путнички аутомобил Рено 9 и све машине за обраду дрвета из финалног погона.

Пилана у Миоској променила више власника

И поред тога што су се водили судски спорови према инмормацијама до којих смо дошли отуђена је и пилана овог предузећа у Миоској. Најпре је овај објекат који је темељно реконструисан од стране нових власника продат Данијели Симић из Београда, која је опет потом пилану продала Мирославу Љујићу из Пријепоља власнику Аутопревозничке и занатске и трговинске радње «Оморика». Мирослав Љујић нови власник пилане у којој се реже грађа већ скоро годину и по у изјави за Полимље је рекао да је све легално завршио и уговор оверио у суду и да га је све то много коштало.

Након свега шта рећи? Једино је сигурно да многа питања остају без одговора. Како је могуће да су власници Јавора односно ово предузеће на рачун добијали значајна средства која су скидана са буџета, да су паре ишле на волшебан начин одређеним каналима, а да истовремено од Јавора нису се могла наплатити средства за извршне судске пресуде за дуговања Јавора према добављачима и радницима за неисплаћене плате. Такође остаје нејасно како је могла имовина бити отуђивана иако је покренут процес раскида уговора. Да ли је у свему том било прекршаја, злоупотребе положаја и кривичних дела. Шта су радили они који треба да о томе брину?

На крају рецимо да је локална самоуправа у Пријепољу од Акцијског фонда Србије добила информацију да би заједно са акционарима «Јавора», као и Регионалном привредном комором и надлежним службама Златиборског округа требала дати предлог за именовање привременог заступника, акционара, односно директора овог предузећа у којем је поништена приватизација.

И.Аличковић

Ponedeljak,
25. februar

KOMPROMIS

Već dva puta odlagana HITNA sednica Skupštine opštine posvećena samo jednoj temi: realizaciji zaključaka Skupštine opštine i Opštinskog veća vezanih za izgradnju spomenika otetim i likvidiranim Bošnjacima u Štrpcima – ponovo je odložena. Nisu dobre vesti ako se neki važan društveni posao odlaže. Ali ova vest jeste dobra!

Dobra je jer je javnost koju često bombarduju sa raznih strana različito motivisani izvori «informacija» napravila dosta buke oko toga. Ipak je, a to beležim sa istinskim poštovanjem, prevagnuo - kompromis! Istina je da je priča o spomeniku žrtvama bezumlja u Štrpcima tužna i da traje predugo. Zato je, mada ne liči baš logično, ovaj poslednji kompromis prilika da se, u stvari, ta priča – okonča. Jer, okretanje ka civilizacijskim stvarima podrazumeva i izlaženje iz memljivih podruma i magaza i iz nekih busija.

Saznanje da je odlaganje HITNE sednice usledilo na zahtev šefova odborničkih grupa koje su podnele inicijativu za njeno sazivanje govori da je pronalaženje kompromisa prihvaćeno kao model da se reše eventualni problemi.

O svim problemima svakako treba razgovarati i o svakom od njih se usaglašavati. Ako je to potrebno. A o ovako višeznačnoj temi kakva je podizanje spomenika otetim i likvidiranim putnicima, to svakako jeste.

Povodom 15 godina otmice putnika u Štrpcima u Bijelom Polju i Rožaju održan festival dokumentarnog filma

PROŠLOST TRAJE ZAUVJEK

U organizaciji Liberalne partije Crne Gore u Bijelom Polju i Rožaju je, povodom 15. godišnjice stradanja 19 putnika bošnjačke nacionalnosti u stanici Štrpci, počeo dvodnevni Festival dokumentarnih filmova pod nazivom "Prošlost traje zauvjek".

Prvo je prikazan film "Praznina" Seada Sadikovića, novinara Radija "Slobodna Evropa", koji sadrži slike sadašnje panorame pljevaljske Bukovice u kojima dominiraju porušene ili zapaljene kuće u više tamošnjih sela. Tu su i potresne priče nekoliko članova iz porodica stradalih Bukovčana 1992. i 1993. koji sada žive u Pljevljima i Sarajevu.

Film "Karneval" autora Šekija Radončića, bivšeg novinara podgoričkog nedeljnika "Monitor", takodje sadrži potresne priče više članova iz porodica Bošnjaka koji su, 1992. deportovani iz Herceg Novog i kako kaže Radončić, "predati dželatima Radovana Karadžića", tadašnjeg predsjednika Republike Srpske. Na ovom festivalu prikazan je i film "Rat za mir" Koče Pavlovića, koji dokumentovano govori o opsadi i jurišima crnogorskih rezervista na Dubrovnik 1991. pod okriljem tadašnje crnogorske vlasti i bivše Jugoslovenske narodne armije. Festival je zatvoren filmom "Umir" Seada Sadikovića, koji govori o muslihunima - ljudima koji rade na mirenju medju posvadjanim stranama.

U Bijelom Polju i Rožaju su povodom godišnjice organizovane i protestne šetnje, kao i potpisivaje peticije za izgradnju spomenika za nastradale u Štrpcima. Organizatori su izrazili svoje nezadovoljstvo povodom opstrukcije za izgradnju spomenika u Prijepolju, navodeći da je gradnja spomenika samo za žrtve

iz Prijepolja perfidna nacionalistička igra čiji je cilj umanjivanje broja žrtava.

- To što se makar uoči 27. februara, a taj će datum, svakako, i dalje neminovno dolaziti podigne barem i šapat, jer ne mogu reći glas koji odagoni šutnju o vozu «Lovćen», samo je znak da za nas još ima, istina slabašne, nade – rekao je za Polimlje Sead Sadiković.

Zastupnik porodica štrbačkih žrtava Velija Murić u izjavi za naš list kaže: "Evo, petnaest je godina, opet 27. februar, opet sjećanje na Štrpce, opet sjećanje na devetnaest ljudi koji su na najsvirepiji način nedužni izgubili živote samo zbog toga što su imali svoje ime. Da li će taj datum samo ostati u dušama i mislima porodica? Do sad nije pokazano dovoljno volje da se ovo društvo suoči sa tim zločinom, do sada se na tuđe groblje nije plakalo kao na svoje. Da li će sjutra promijeniti ovo danas?".

Na konferenciji za novinare Forum Bošnjaka-Muslimana iz Crne Gore, povodom godišnjice otmice putnika u Štrpcima ocijenjeno je da savremena, demokratska Crna Gora ne može biti srećna “na prikrivenim ranama”. Forum je pozvao nadležne da zatraže od susjednih država da zajednički otkriju počinioce i mjesta zločina. Husein Tuzović predsjednik savjeta FBM poručio je da je svaki novi dan, ne samo 27. februar “razlog i prilika za podsjećanje i insistiranje da se realizuje civilizacijska obaveza suočavanja sa punom istinom o svakom od ovih zločina i slučajeva”.

Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda i Sandžački intelektualni krug u svom saopštenju su podsetili javnost na 27. februar 1993. godine kada su pripadnici paravojnih jedinica u mjestu Štrpce ubili 19 Bošnjaka. - Ovo je još jedna prilika da skrenemo pažnju i zatražimo punu istinu o onome što se tada desilo, da se suprostavimo politici zaborava i mimoilaženju zločina - navodi se u saopštenju ove dvije nevladine organizacije. Oni naglašavaju da žrtve u Štrpcima ne smiju biti predmet nikakve manipulacije i instrumentalizacije. - Ne smiju se nakon svega žrtve djeliti po mjestu rodjenja ili opštinama, biti predmet licitiranja i podvajanja. Oni moraju imati zjednički spomenik na kome će biti njihova imena i prezimena - navodi se u saopštenju. Oni su istakli da je sve ono što se dešavalo tokom proteklog perioda u Sandžaku ostavilo duboke ožiljke i traume. - Na nama je odgovornost da na to stalno upozoravamo, da se borimo protiv zla, diskriminacije i nacionalizma, koji su vitalni i koji se, na žalost, i danas pokazuju u drugim oblicima - navodi se u saopštenju.

Pripadnici paravojnih jedinica Republike Srpske, pod komandom Milana Lukića, oteli su iz voza koji je saobraćao na liniji Beograd- Bar, u mestu Štrpce, 27. februar 1993. godine, devetnaest nevinih civila i ubili ih kod Višegradske banje. Većina ubijenih su bili iz Prijepolja i Bijelog Polja. Za ovaj sločin osudjen je samo Nebojša Ranisavljević na

ОБНОВИТЕ ПРЕТПЛАТУ НА ВАШ ЛИСТ
ПОЛИМЉЕ
Контакт телефони
+381 (0) 33 712 555 и 712 286
www.polimlje.info

ГРАФИТИ

“У СТВАРНОСТИ РЕАЛНОСТ ЈЕ САСВИМ ДРУГАЧИЈА”

(“Ко сам ја и где живим?”)

Обично освану. По хаусторима, тарабама, мостовима, фасадама зграда, школа, богомоља. Пишу се спрејом, лаком или фарбом.

Једни су памфлети, изрази вандализма, креативне немоћи, изопачене свести, друштвене патологије, личне фрустрације и духовне беде.

Други су ремек дела, духовито конципиране дијагнозе стања у друштву, тријумф креативности и поетике, очајнички покушај да се раскринкају колективне илузије.

Графити.

Сматра се да су настали чак у античко време. Ипак о њима се почиње говорити као о озбиљном феномену седамдесетих година прошлог века када су се појавили у градовима Америке. Били су поклич усмерен према заштити људских и грађанских права. Касније се више усмеравају на социјалне и политичке теме. Процват доживљавају са хип-хоп културом младих. Данас у Бронксу (Њујорк) постоји и једини Музеј графита у свету.

Код нас озбиљније о њима се пише у “Алманаху новог таласа у СФРЈ”(1983) и Петар Јањатовић, рок критичар, тада наводи да им је инспирација - панк. Био је то поклич са зидова с краја седамдесетих али су тада најагресивнији били графити:”Смрт хипицима” или “Хипици на шишање”. Социолог из Ниша Радомир Ђорђевић објавио је прву студију под називом “Речник графита”.

“Широк је распон графита – од луцидности до најнижег нивоа тривијалности. Нису увек изрази слободе и стваралаштва. Лако прелазе у некултуру и вандализам”.

Др Ратко Божовић, социолог културе, каже да графити код нас варирају од кичерске приземнсти до неоспорне луцидности. Они могу бити и провокација контракултуре али и алтернативно мишљење.

Деведесете године код нас донеле су доминацију политичких графита. Изражавали су гнев, били су духовите, ироничне и заједњиве поруке које су указивале на мањак јавности. (“Омладина је отишла преко гране, зато што неки још нису сишли с гране”, “А сада сви у подземље”, затим “Кашикару сам лако бацио. Са виљушкарем је било теже”, “Господе не опраштај им јер добро знају шта раде”, “У стварности реалност је сасвим другачија”).

Стеван Карановић је председник првог Графит удружења цртача по зиду у Србји. Он сматра да графити могу бити обичне жврљотине и брљотине али и истински бисери лакоће и надахнућа. Могу садржати маштовите изјаве љубави (“Добро јутро, Ирина”) или чувени графит осамдесетих – Сунце је, а ти си рашчупана” који је послужио Зорану Предину да настане култна песма култног бенда “Лачни Франц”.

Графити могу одражавати сјајан дух, као легендарни графит – Кад ја тамо а оно међутим! Могу бити философски – Ништа није сигурно. Националистички – За Србију до Пацифика- Пацифисти. Културолошки – Не слушај народњаке – умри природном смрћу! Верски - Стално идем у џамију али никако да нађем мој број ципела.

Драган Антонијевић, истраживач Етнолошког института, сматра да је могуће одредити аутора, односно његов социокултрни, старосни и полни идентитет. Пишу углавном млади људи (мада има и пензионера!), они који имају наглашену потребу за потврђивањем групног идентитета и који су у потрази за сопственим. Да их већином пишу мушкарци упућује специфична комуникативна конвенција типична за кул-

турне кодове мушкараца као што су: потврда моћи, деградирање и подвргавање руглу група, појединаца и појава које се доживљавају као претеће по мушку сексуалност, културну и идеолошку доминацију и идентитет.

Графит као “поклич слободе” код нас је био посебно присутан у Београду, у периоду 1996-2000 година. Доминирали су они са јасним политичким асоцијацијама и порукама (“Слобо, чим прије”, “Бравар је био бољи”, Пролеће је а ја живим у Србији”, “Чувајте ми Југославију – добар је то хотел”, “Не волим митинге, ту најбоља места увек заузме полиција”...).

На жалост, последњих година, графити су махом усмерени на изражавање става према странкама, политичким лидерма, а не ретко су израз шовинистичке нетрпељивости према мањинским групама. Тако постају инструмент мржње и деструкције. То је начин да мишљење анонимних болесника, који су своје лудило прогласили за патриотизам, добије промоцију и публицитет. Но, неки садрже и врхунску социолошку анализу – Ми смо они на које су нас упозоравали наши родитељи!

Прилепоље и графити?

Па, верујем да су дуго били једини графити они написани после рата али не под окриљем ноћи већ за дана – Смрт фашизму. После се ту и тамо нешто писало за ученичких дана (он и она се воле). У деведесете смо ушли са једним јединим графитом, са нетачном констатацијом (Плод руже је шипак). Дуго, стајао је један диван графит у Парку хероја – Маријана, волим те! После Петог октобра сетићемо се порука исписаних на згради Општинске управе и згради некадашњег Комитета. Онда, не-

како после убиства премијера Ђинђића, град је освануо са графитима : Шилерова, Ово је наш град, Делије... Писала су се за изборних времена и имена лидера политичких сранака...

Најновије ожврљавање зидова догодило се протекле седмице, после протеста због Косова на улицама градова. Спреј је радио по Основној школи “В. П.Валтер”. Одмах су прекречили али поруке се још назиру. Кречена је и зграда Завода за запошљавање. Али на стамбеним зградама су остале поруке. Усмерене су ка једној партији – ЛДП, која је изнела критички став који није у складу са “пожељним” у овом тренутку. Изражава се мржња, гнев, и позив на линч (вешала и поруке: “Курири неоимперијализма Амрике” и “ЛДП усташе”). Усмерене су и према телевизији која је деведесетих слала “покличе слободе” из Београда (Б92 – у мрак), на коју су неке групе и појединци већ “понишанили” преко медија и сајтова. Ту је и “транспарентна” порука – Шиптаре на каре.

Ето, препознали смо најнижи ниво тривијалности али тривијалности која није ни мало безопасна. Поруке које позивају на мржњу и линч никако се не могу сматрати пуким испадом и жврљањем. Оне јесу израз велике фрустрације. Али и погрешне идентификације.

Један од најиндикативнијих графита осамдесетих у Београду био је – Ко сам ја? Дописан је с краја деведесетих и гласио је – Ко сам ја и где живим?

Можда треба поћи од графита који гласи: Пошто паметнији попушта глупаци владају. Али има и онај – Добар пасуљ далеко се чује јер - Разлика између човека и мајмуна је што се само један одазива на – мајмунеее!

... А прошле године у Крагујевцу је група младих из Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске, Италије и Немачке направила најдужи графит на свету (605 метара). Писане су 24 сата антифашистике и анатинационалистичке и поруке мира. Графити су писани на платну и продају се, а средства су намењена Дечјем дому у Крагујевцу.

Зато – Насмешите се. Била је ово скривена камера!

Индира Хаџагић

Utorak, 26. februar

REČI

Da li pratite, još malo pa čitav serijal pod nazivom: «Istina o podelama medju hodžama i jednom broju vernika u prijepoljskom Medžlisu»? I da ne želite da učestvujete u tim marifetlucima, čak i da ste, zbog svega toga svoj verski život privremeno locirali medju četiri zida na kojima imate stanarsko pravo, ne možete izbeći da u tome, makar kao konzument «serijala», ne učestvujete!

Nema, dakle, televizijskog kanala koji se, s vremena na vreme, ne zabavlja ovom temom. Sa primerima iz Prijepolja ili neke druge opštine obuhvaćene «pobunom» i «odmazdom»! Naravno, ovom temom se mediji bave, najčešće, u skladu sa opredeljenošću «ovom» ili «onom» taboru, mnogi gotovo isključivo samo kroz storije o sve češćim i sve ozbiljnijim incidentima, a retki medju njima (nama) ovu temu tretiraju neutralno i iznad dnevno-političkih interesa.

U posebnu priču spadaju komercijalne televizije koje objavljuju sve. Što se plati. Unapred!

Svedoci smo, dakle da nas dve grupe, dva tabora, dva, u krajnjem slučaju – rukovodstva sa medju vernicima proverenim ili neproverenim legitimitetom, gotovo danonoćno zasipaju kreaturama naslovljenim sa – Saopštenje! Saopštava ko šta hoće, izgovara ko kako hoće, istinu tretira svako na svoj način. A način je takav da obavezno znači apsolutnu negaciju stavova one druge strane, tabora, rukovodstva?!

A šta ćemo sa istinom? I šta sa onim što se običnim vernicima priča petkom u džamijama? U šta prost svet pre poveruje: u ono što se radi ili u ono šta se priča? Reči su reči, a dela su – dokazi!!!

АД «Елан»

АКЦИЈЕ У ПОСЕДУ ДРЖАВЕ НА БЕРЗИ

Није било интересовања купаца и поред повољне цене

Акцијски фонд Републике Србије за 28. фебруар био је заказао аукцијску продају 38 процената акција пријепољског акционарског друштва «Елан», које се налазе у поседу Акцијског фонда и Фонда Пензијско инвалидског осигурања.

Почетна минимална цена једне акције износила је 4.535 динара, а у поседу ова два фонда налази се скоро 22 хиљаде акција пријепољских хемичара који су власничку трансформацију извршили по старом Закону о приватизацији.

На основу информацијама са којим располажемо и које нису званично потврђене од Акцијског фонда, три дана пре одржавања аукције што је био последњи рок нико није доставио доказе да је издвојио средства за ове намене.

Према информацијама које смо добили од Горана Секулића директора «Елана», изостанак продаје државног пакета акција иде донекле на руку акционарима из редова запослених и пензионера, јер, би продајом државних акција по знатно нижој цени, практично биле обезвређене и акције акционара из редова «Елана».

По одредбама овог Закона 38 процената укупног капитала Елана који је приватизован припао је државним фондовима док су већински власници акција у износу од 62 процента постали радници и пензионери «Елана».

Акције радника и пензионера «Елана» од прошле године налазиле су се на берзи али је за њих било мало интересовања сви су изгледи због високе почетне цене, која је била за дупло већа у односу на минималну цену коју је огласио Фонд.

И.А.

Аукцијска продаја капитала «Јасена»

ЈЕДНА ПРОПАЛА, ДРУГА ЗАКАЗАНА

Након неколико неуспелих аукција и на последњој у прошли петак није било заинтересованих купаца У међувремену за 28. март заказана нова аукцијска продаја капитала Јасена У припреми још један социјални програм

Након претходних неколико неуспелих аукција, за продају већинског капитала бродаревског «Јасена», и на последњој заказаној у прошли петак, није било заинтересованих купаца.

Наиме, предузеће «Тренд текс», које је већ неколико година закупац производних просторија «Јасена», иако је откупило аукцијску документацију, његови представници нису се појавили на аукцији.

У међувремену на основу законске процедуре коју примењује Агенција за приватизацију на сајту Агенције и у дневном листу Политика од пре три дана објављен је нови јавни позив за поновну продају већинског капитала «Јасена» која ће се одржати 28. марта.

Укупна процењена вредност капитала «Јасена» који се приватизује износи 7. 497. 000 док ће почетна цена на аукцији бити 1.199.000 динара. Рок за подношење пријава за учешће на овој аукцији траје до 20. марта.

Ово предузеће располаже са седам и по хиљада квадратних метара грађевинског земљишта и преко 1700 квадратних метара корисног пословног простора и машинским парком и опремом за производњу конфекције.

Према информацијама које смо добили од Асима Хаџибулића директора Јасена ово предузеће конкурисало је за реализацију још једног социјалног програма који ће уколико добије зелено светло од посебне Комисије Владе утицати на значајно смањење броја запослених у овом првом бродаревском предузећу.

На списку запослених у «Јасену» има 90 радника од којих је двоје са високом школском спремом. Већина радника «Јасена» запослена је у предузећу «Тренд текс», које је већ неколико година закупац производних просторија «Јасена».

Према оном што се засада зна више десетина бивших радника «Јасена» тужило је ово предузеће за неисплаћене зараде и доприносе у протеклим годинама, па сва та дуговања «Јасена» вероватно утичу на смањење заинтересованости потенцијалних купаца за куповину већинског капитала овог предузећа.

И.А.

ОПШТИНСКИ СУД У ПРОШЛОЈ ГОДИНИ

СКОРО ПОЛОВИНА ПРЕСУДА “ПАЛА”

Када је реч о предметима из кривичне материје општински суд “стоји” прилично неповољно јер је окружни суд у Ужицу у само 56,79 одсто случајева потврдио одлуке пријепољских судија. Од 76 предмета о којима се одлучивало по жалбама, у 48 случајева одлука је потврђена, у 26 укинута а у 9 предмета одлука Општинског суда је преиначена. Ипак, Општински суд “држи” високо треће место на Округу по квалитету рада.

Осам судија Општинског суда у Пријепољу разматрало је у прошлој години укупно 12358 судских предмета од којих је решено њих 10738 док је 1620 предмета пренето у текућу годину. У основним судећим материјама као што су истраге, кривице, парнице, ванпарнице, оставине и извршења, у раду је било укупно 7557 предмета.

У њиховој структури највише је било извршних предмета, 2228, од којих је 1625 решено док ће преостали морати да сачекају разрешење у овој години. По учешћу у укупном броју судских предмета следи потом 1921 парница од којих је 748 остало нерешено. Треба рећи да се највише парница односило на радне спорове, 1287, од којих је скоро половина спорова, 605, решена у року краћем од шест месеци. Од укупног броја решених предмета из парничне материје, 1253, у року од три месеца решен је 401 предмет, за 393 предмета требало је до шест месеци, судијама је било потребно до годину дана како би решили 345 парница док је парничење у 88 случајева трајало дуже од једне године.

У структури парница највише је било спорова из брачних и породичних односа па је у извештајном периоду Општински суд водио 123 такве парнице, од којих се на развод брака односило чак 70, на утврђивање очинства 2, издржавање детета 16, а на издржавање брачног друга 2 спора.

1217 СПОРОВА ИЗ РАДНИХ ОДНОСА

Интересантно је да у прошлој години није било спорова из парничне материје који су се односили на права везана за сметање и посед пољопривредног земљишта 55 спорова се водило око својине и поседа непокретности земљишта, 27 парничних поступака било је везано за купопродају и промет непокретности а 42 спора су била из стамбених односа. Током прошле године Општински суд бележи 70 спорова о накнади штете док је из радних односа регистровано 1217 спорова. Од овог броја 4 предмета су се односила на отказ док је 1200 било везано за материјална давања.

У прошлој години обављено је 56 истрага од којих су 53 решене у веома кратком року од двадесетак дана. Након тога, по брзини и успешности решавања следе ванпарнични предмети. У текућу годину као нерешени пренето је свега 19, од укупно 560 ванпарничних предмета колико их је примљено током 2007. године.

У прошлој години Општински суд примио је 292 и “наследио” 156 кривичних предмета које у прошлој години није успео да реши, па се у процедури нашло укупно 448 кривица. Судије су успеле да реше 266 предмета са просечним процентом ажурности од око седам и по месеци. У року од 3 месеца решена су 93 предмета, за 33 је требало од три до шест месеци , у 64 случаја судски поступак је трајао до годину дана а чак за 76 предмета ни 12 месеци није било довољно. Иначе, од укупног броја примљених кривичних предмета у 197 случајева оптужбу је поднео државни тужилац, у 48 предмета приватни тужилац док се у 15 случајева се као тужилац појављује оштећени.

Општински суд је у извештајном периоду од укупног броја решених кривичних предмета донео 158 осуђујућих и 12 ослобађајућих пресуда, 35 предмета је решио обуставом поступка, у два случаја је одбачена приватна кривична тужба, док је у 46 предмета дошло до спајања поступка.

ЖАЛБЕ НА ПРЕСУДЕ

У извештајном периоду у Окружном суду у Ужицу решено је укупно 375 предмета по жалбама на одлуке Општинског суда. У 235 предмета одлука Општинског суда у Пријепољу је потврђена, у 109 предмета укинута док су у 36 случајева те одлуке преиначене.

У парничној материји, ситуација је нешто боља јер је пред Окружним судом у Ужицу одлучивано по жалбама у 167 предмета а одлука нашег суда потврђена је за 131 предмет, или изражено у процентима у 77,44 одсто случајева. У 12 предмета одлуке Општинског суда су преиначене а у 24 предмета укинуте.

Када је реч о предметима из кривичне материје пријепољски суд “стоји” прилично неповољно јер је ужички суд у само 56,79 одсто случајева потврдио одлуке пријепољских судија. Заправо пред Окружним судом одлучивано је по жалбама у 76 предмета од којих је у 48 предмета одлука потврђена, у 26 случајева је укинута у 9 предмета одлука Општинског суда је преиначена.

Зоран Пантовић, председник Општинског суда истиче да суд када су у питању кривице није задовољан резултатима, међутим одлуке пријепољских судија на вишим инстанцама су поништаване углавном из формалних а не због суштинских разлога.

“Истина да овакав резултат “боде очи” али и поред тога, пријепољски Општински суд се налази на високом трећем месту на Округу када је у питању решевање спорова из кривичне материје, што с друге стране доста говори о квалитету нашег рада, каже Пантовић.

Председник суда Пантовић је истовремено оценио да је Општински суд у прошлој години радио у границама могућности и компетенција као и да су се судије трудиле да поступају што праведније, савесније и коректније не само по проблематици коју су третирале већ и по приливу предмета, водећи рачуна и о ажурности.

М.Ц.

ДОБРА “СУДСКА” ГОДИНА

Током прошле године Општински суд у Пријепољу инкасирао је укупно 12.164,303 динара од чега је на име судских такси наплаћено 10.996,535 динара. Грађани су платили 762.592 новчаних казни, судског паушала 230.420 динара а на име трошкова кривичног поступка 174.756 динара.

М.Ц.

Sreda, 27. februar

VRISAK

Na današnji dan, 27. februara 1993. godine, iz putničkog voza koji je saobraćao na relaciji Beograd – Bar, u stanici Štrpci, oteto je 19 putnika. U selu Prelovo, nešto kasnije, svi su brutalno pobijeni.
Nacionalnost i veroispovest su bili jedini kriterijumi na osnovu koga su, javnosti uglavnom poznati ali pravdi i dalje nedostupni pripadnici paravojnih organizacija, iz putničkog voza 671 oteli i likvidirali 19 nedužnih putnika od koji je 18 Bošnjaka a polovina njih su iz opštine Prijepolje. Decenija i po od otmice i likvidacije nedužnih putnika danas je obeležena u Prijepolju. Paralelno sa tugom, svih ovih godina traje borba porodica otetih i likvidiranih putnika sa nizom pitanja za koja, kao da malo ko haje. Počev od toga šta se zaista dogodilo sa njihovim najdražim pa sve do toga gde se nalaze njihovi posmrtni ostatci i da li je moguće da jedna država sa nesumnjivim verbalizmom u pogledu evropskih stremljenja, ne može (ili neće, rezultat je isti) ni te odgovore da pruži. Da i ne govorimo o pokretanim pa prekidanim istražnim i sudskim postupcima. Ili o činjenici sa kojom se nigde ne može podičiti pravni sistem dojučerašnje SRJ i njene pravne sledbenice – države Srbije, da je, iako je u otmici i likvidaciji učestvovalo bar 30 lica, pravdi dostupan još uvek samo Nebojša Ranisavljević.
Porodice otetih i likvidiranih putnika su od samog početka bile i svojevrsne žrtve političkih i drugih manipulacija. Dovoljno je samo podsetiti se Miloševićevog obećanja da će ...“ako treba prevrnuti svaki kamen kako bi se pronašli akteri otmice“. Politički marketing u kome su glavni akteri ljudi od vlasti s jedne i bol porodica otetih, sa druge strane, nastavljen je i posle takozvanih demokratskih promena. I dalje se ovih porodica Država seti na godišnjicu otmice u Štrpcima a slično se ponašaju i nevladine organizacije pa i mediji. Dan posle sve se vraća u kolotečinu zaborava. Do novog 27. februara!?

AKCIJA: SVAKI DILER JE MASOVNI “KILLER”

ŠTA SE NAJČEŠĆE DOGAĐA?

VEĆINA AMBULANTI I NEMA APARATE ZA DETALJAN TEST KRVI NA DROGE.

Narkomani su izuzetno solidarni kada su ovakve stvari u pitanju, pa znaju da pozajme svoj urin koji je tog dana pouzdano čist i zamene boce u toaletima ambulanti. Kod krvi ide teže, ali je vrlo lako uverit medicinsku sestru, usred gužve, da mu je baš sad pozlilo, i da uprkos najboljoj volji ne može dati krv. Većina ambulanti i nema aparate za detaljan test krvi na droge.

Kada nađete lekara, laboranta ili medicinsku sestru koji vam mogu zagarantovati dobar test, bez obzira koliko to košta i bez obzira gde će uzorak biti poslat na analizu tad ih pozovite. Dogovorite se sa njima, njihov je posao da pomažu. Vaša će deca protestvovati, ali podsetite ih da su vam obećali. Medicinar koji uzima uzorak mokraće mora biti sa vašim detetom u WC-u , mora videti da je svež urin, a ne neki iz boce sakriven za ovakve slučajeve. Ovo nije preterivanje, dosetljivost narkomana je fascinantna.

Nakon odlaska medicinskog osoblja, verovatno će nastupiti teški trenutci. Roditeljima je teško otresti se osećaja krivice kad su u pitanju prava njihove dece, odnosno ono što roditelji podrazumevaju pod tim pravima. Deca to znaju, nemojte se zavaravati, posebno to znaju oni koji su jedan korak prema heroinu već učinili, a još bolje to znaju zavisnici. Njihov svet je svet laži, krivice, srama, droge, taj život je težak, mučan i ponižavajući. Dok god se ne „navuku“, oni toga nisu potpuno svesni, ali su vrlo svesni svih mehanizama kojima mogu namaknuti novi novac i nove kredite. Roditelji koji su postupili na prethodno navedeni način, danima će se, dok ne stigne nalaz, doslovce udvarati svom detetu. Biće prema njemu nežniji i puniji razumevanja, a možda i posumnjati u ispravnost svog postupka. Deca to znaju, ona su sasvim upoznata sa onim što roditelji preživljavaju. Međutim bez obzira na osećaje koji ih muče, roditelji ovaj projekat moraju dovesti do kraja – svrha je ponovimo, utvrditi ima li ili nema heroina u venama njihovog deteta. Medicinski će nalaz možda biti pozitivan a možda i negativan. Ukoliko medicinski test potvrdi da tog dana u

krvi i mokraći vašeg deteta nije bilo droge, to zapravo znači samo to – tog dana droge nije bilo. Međutim, svi oni znakovi koji su vas naveli na zdravu sumnju da heroin izobličuje vaše dete, i dalje ostaju. Dakako, ukoliko se nalaz pokazao negativnim, mlada će osoba primereno trijumfovati. „Jesam li ti rekao?!“ reći će, a osećaj koji će pokazati biće ljutnja, ponos i povređenost taštine. Tražiće naplatu svih patnji kojima je bilo izloženo, naravno u raznim oblicima. Platite, nema veze. Izvinite se, recite da vam je pao kamen sa srca, udvarajte se, recite šta god od vas traži, ali ne zaboravite – test je pokazao da onoga dana i samo onog dana u vašem detetu nije bilo tragova droge. To je sve. Ako se zaista radi o narkomanu koji je nekako po vašem ponašanju, prisluškujući razgovor sa lekarom ili na neki drugi način uspeo da sazna datum testiranja i tih dana ostao čist, teško da se u buduće neće potruditi da odagna sve vaše sumnje. Uzalud ćete tražiti tragove u njegovoj sobi, u ponašanju, u izgledu, on je upozoren i svoje će drogiranje držati pod kontrolom sve dok to bude moguće. Ukratko, nećete naći nove elemente za sumnju ukoliko ste od stare sumnje odustali.

Od stare sumnje ne bi trebalo lako odustati. Za mesec ili dva priredite još jedno neočekivano buđenje u rano jutro, u osam, devet ili deset sati ali ga probudite, dignite ga iz kreveta i uz pomoć istih ili drugih medicinara, testirajte ga još jednom. Izvinite mu se, molite za oprost i razumevanje, recite, da je to jače od vas. Morali ste umiriti svoju savest, recite, pa makar po cenu svađe sa vašim miljenikom. Navedite vaše dete da vas shvati, recite mu bilo šta, da ste čitali u novinama kako je neko umro od prekomerne doze heroina, kako ste razgovarali sa komšijama ili prijateljima koji o drogama znaju više, kako ste razgovarali sa policajcem koji vam se predstavio, ali ste mu zaboravili ime pa vam je on savetovao ponovno testiranje. Smislite bilo šta ali mu još jednom uzmite krv i mokraću. Prebacite krivicu na bilo koga daleko od porodice, na novinare, to obično pali, ali zadržite bar minimalan autoritet. Mlada će se osoba, dakako duriti, možda će besniti, ali nije to tako trašno, neka se duri i neka besni, od toga se ne umire. Od heroina se pak umire i to sporo i mukotrpno.

Ako ste akciju provere, zapravo obe akcije, sproveli kako treba i ako je oba puta nalaz bio uredan, odnosno negativan, malo je verovatno da je vaše dete u dodiru sa heroinom, bar u fizičkom smislu te reči. Međutim, pitanje izbora društva, stila ponašanja, izgleda i njegovog zapuštanja, sva ona pitanja koja su vas navela na sumnju, sve su to pitanja na koja porodica mora naći odgovore. Trebalo bi naći neki kompromis u porodici koji neće vređati ni roditelje ni decu i koji će biti prihvatljiv za sve, nerazumevanje, nemoć ili odsutnost voljeda se takav kompromis nađe najbolje je izbeći nalaženjem stručne pomoći.

Konačno treba nešto reći i o zadnjoj najgoroj varijanti. Testiranje je potvrdilo da vaš sin ili kćer imaju heroin u krvi, odnosno mokraći, došli ste do pouzdanih pokazatelja i dokaza da vam je dete narkoman. Saznali ste to iz testa kojem ste ga podvrgnuli ili vam je, što je češći slučaj, na vrata zakucala policija i obavestila vas da vam se dete drogira, da je uhvaćeno, da se protiv njega pokreće krivični postupak zbog posedovanja droge za vlastitu upotrebu ili pak krivični postupak zbog preprodaje droge. Heroin je dakle tu i u to više nema nikakve sumnje.

Naredni broj : Lečenje

Andrija Bogdanovic,
Jagodina
http://narkovodic.tripod.com

ПОЗОРИШНА СЦЕНА ДОМА КУЛТУРЕ

ДВЕ ПРЕМИЈЕРЕ У ИСТОМ ДАНУ

Аматерски ансамбл почео припреме на постављању на сцену шаљиве еротске приче “У навиљцима чизме”, док ће Дечји ансамбл ове године играти позоришну представу “ Торта са пет спратова” по тексту Добрице Ерића. Обе представе режира Тања Јовановић, глумица Народног позоришта из Ужица.

Почетком априла позоришна публика имаће прилику да у Дому културе види чак две премијере. Припреме за постављање на сцену позоришних представа за децу и одрасле већ су у току и одвијају се на два колосека.

Након успеха који је прошле сезоне “мала сцена” побрала са представом “Пипи Дуга Чарапа” у режији Тање Јовановић, глумице Народног позоришта из Ужица, и овогодишња представа поверена је истој екипи под истом редитељском палицом. Редитељка Јовановић је успела да окупи ансамбл са више од двадесет малишана око текста Добрице Ерића “ Торта од пет спратова” а у насловној улози играће као и прошле године Дуња Ћуковић.

“Ради се о комедији у стиху која је у потпуности прилагођена деци основне школе. Поред тога представа и текст имају едукативни карактер. Желимо да пошаљемо поруку најмлађима да сами треба да се боре за своје место под сунцем и да се заузму за оно до чега им је стало, каже Тања Јовановић о овој дечјој представи.

На другом колосеку теку и припреме за постављање на сцену позоришне представе Аматерског ансамбла Дома културе. Представа “ У навиљцима чизме” по тексту Петра Петровића - Пеције, је у жанру комедија која обрађује шаљиву ноћ на селу са доста елемената еротике и хумора.

“Исконска љубав, враћање традиционалним људским вредностима и непромењивости категорија страсти, пожуде, радости које проистичу из љубави према животу су теме којима је проткан текст “У навиљцима чизме”.

“Ми ћемо покушати да дочарамо ту ноћ на најбољи начин, каже Тања Јовановић, која ће бити режисер и ове позоришне представе. У представи ће се као гост појавити и један професионални глумац. То је Слободан Љубичић, првак драме Народног позоришта у Ужицу. Планирано је да премијере аматерске сцене за одрасле буде 5. априла Дома културе, када се очекује да ће Дечји ансамбл бити спреман за још једно велико финале.

М.Ц.

ДОБРОВОЉНО ДАВАЛАШТВО КРВИ

СРЕДЊОШКОЛЦИ ПРИМЕР ХУМАНОСТИ

У првој овогодишњој акцији добровољног давалаштва крви организованој у Пријепољској гимназији, екипа Службе за трансузију из Ужица и Пријепоља, продужила је време планирано за акцију због изузетно доброг одзива средњошколаца.

Акцији се одазвало 75 ученика средњих школа међутим, крв је након теста ипак могло да да 66 пунолетних ђака. Најборојнији су као и у претходним акцијама били гимназијалци који су обезбедили 29 доза драгоцене течности, одмах иза њих су ученици средње Техничке школе, њих 17, који су у пратњи четири професора дали крв. Овој хуманитарној акцији се одазвало и 13 ученика Економске школе а међу добровољним даваоцима била су и два студента Више пословне школе и један пензионер.

Према речима Милете Шпице, секретара ОО Црвеног крста, у овој хуманитарној организацији изузетно су задовољни одзивом средњошколаца који су однеговали хуманост као саставни део живота и који могу да буду пример за углед свим грађанима Пријепоља. Да ли ће остали грађани следити пример ученика средњих школа имаћемо прилику да видимо већ у марту када ће бити организоване чак две акције добровољног давалаштва крви , за грађанство и за припаднике полиције.

М.Ц.

ИНФОРБУС У ПОСЕТИ ВРТИЋИМА

БАШ ИМ ПРИЈА ЧАРОЛИЈА

Библиотека на точковима, популарни Инфобус, кренула је од половине фебруара у сусрет малишанима Дечје установе “Миша Цвијовић” што је наишло на одушевљење најмлађих. Ови “походи” у освајање малишана сликом, књигом и техником, који се према програму Библиотеке и Дечје установе “ Миша Цвијовић” одвијају под мотом “Баш ми прија чаролија” резултирали су изузетним интересовањем деце узраста од 3 до 7 година, који су укључени у овај мали пројекат.

Инфорбус је прво посетио децу из вртића “Маслачак” на Коловрату, затим вртић “Срце” у Бродареву, а током седмице прилику да разгледају покретну библиотеку Инфорбус и позајме књигу, имали су и клинци, посебно предшколци вртића “Дуга” у Шеховића Пољу. Колективни чланови Инфорбуса постала су деца вртића “Маслачак” а према речима Тање Свичевић, директорице ове васпитно образовне установе, ускоро ће чланске карте добити и малишани из осталих вртића.

“Наш је циљ а и задатак да још из вртићког периода пробудимо код деце интересовање и љубав према књизи и да их са развијеним осећајем за писану реч и потребом за читањем, знањем и сталним сазнавањем, упутимо у школе које би наставиле и продубиле ту мисију. Мислили смо да је Инфобус права прилика за то и нисмо се преварили, каже Тања Свићевић.

Иначе, у редовном плану и програму Дечје установе “Миша Цвијовић” је посета Библиотеци где деца добијају прве информације о значају оваквих установа, могућностима и начинима коришћења библиотечких фондова.

М.Ц.

Одржан редовни зимски семинар за пољопривреднике

ЗНАЊЕМ ДО БОЉИХ ПРИНОСА

У организацији општинске службе за пољопривреду, 22. фебруара у Дому културе у Пријепољу одржан је редовни зимски семинар за пољопривреднике. Семинар је изазвао завидно интересовање индивидуалних пољопривредних произвођача са подручја пријепољске општине, њих 70 остварили су корисну комуникацију са нашим познатим пољопривредним стручњацима.

Семинар је третирао најзначајније теме из области воћарства, повртарства и ратарства а предавачи су били стручњаци Института за ратарство и повртарство из Новог Сада и Завода за пољопривреду Моравица из Ужица. Адам Такач, пољопривредни стручњак из Новог Сада исцрпно је говорио о производњи паприке и парадајза док је Петар Јоцовић, стручњак Завода за пољопривреду Моравица говорио о узгоју шљиве као најзначајније воћарске културе не само на подручју општине Пријепоље већ и целе Србије. У области ратарства на семинару је третирана производња индустријских култура а о томе је говоио Љубо Пантелић, стручњак Завода за пољопривреду Моравица.

О активностима локалне управе везаним за повећање пољопривредне производње на подручју наше општине учесницима семинара говорио је Ифет Хамзић, стручни сарадник у служби за пољопривреду општинске управе. Он је пољопривреднике, такође, упознао са низом уредби министарства за пољопривреду које регулишу коришћење средстава која су, као субвенција, намењена регистрованим пољопривредним газдинствима за ову годину.

С.М.

Četvrtak, 28. februar

«NOGOPIS»

Na lokalnoj televizijskoj stanici svedoci smo pravog malog rata «Saopštenjima». Ovih dana nas dve grupe prijepoljskih hodža, svaka na svoj način i svojim «argumentima», pokušava uveriti da je upravo ona druga strana kriva za sve. Čak i za krizu u Somaliji i ozonsku rupu! Ko kome veruje – veruje. Nastave li u tom tonu, sve su prilike, ni rodjeni im babo i mama neće mnogo verovati. Uskoro.

Ima tu svašta. Ima i «bisera». Kao, na primer: Saopštenje jedne «strane» imenom i prezimenom apostrofira začetnika incidenta u jednoj od džamija da bi, u Saopštenju druge strane, isti taj bio predstavljen kao «žrtva bezumnog napada». Ili: na jednoj strani su sve profesor do profesora (uz obavezno Prof. ispred imena i prezimena, a na onoj drugoj, gledano očima prve, nigde ni pismena a kamo li fakultetski obrazovanog hodže. Bez obzira što neki to stvarno jesu. I bez obzira što neki iz ove prve grupe imaju podobar komad puta do zvanja profesor veronauke!

Na stranu pravopis. Koji kaže da se ispred imena univerzitetskog profesora, docenta i svakakako doktora nauka stavlja odrednica Prof. A predmetni nastavnik – profesor, svoje zanimanje piše posle imena i prezimena.

U slučaju pravopisa, samo formalno gledano, ne vidi se nikakva razlika izmedju obrazovnog i naučnog nivoa redovnog profesora Teološkog fakulteta i provincijskog veroučitelja u školi u predgradju. Koji vanredno, zaista, studira veronauku.

Ali, pobogu. Pa kome je do rukopisa i pravopisa. U vremenu u kome je odavno, i medju hodžama i medju vernicima, najčešće u primeni – nogopis!!!

ИЗВИЂАЧИ ОБЕЛЕЖИЛИ ЈУБИЛЕЈ

НЕДЕЉА СЕЋАЊА

Пригодним активностима извиђачи су протеклу недељу посветили сећању на Роберта Баден Пауела, оснивача извиђачког покрета у свету и Милоша Ђ. Поповића, оснивача извиђачке организације у нашој земљи.

За све извиђаче света 22. фебруар је у календару обележен црвеним словом, јер је то дан рођења Роберта Бадена Пауела, оснивача Светског скаутског покрета, који је 1920. године на првом међународном џемборију у Лондону проглашен и за старешину извиђача света. Занимљиво је да је на исти дан рођена и његова супруга Агнес Баден Пауел, која је заједно са супругом живот посветила развитку извиђачког покрета у свету. Дан сећања установљен је још давне 1926. године, а да би нагласили глобални аспект овог датума, учесници 30. Светске скаутске конференције, одржане 1999. године у Ирској, променили су име у Светски дан сећања. Различите су традиције обележавања овог датума. Америчке "girl guides" на тај дан продају колачиће које су саме правиле, иду од врата до врата и информишу околину о значају овог датума за извиђачки покрет, а у исто време сакупљају новац који иде у хуманитарне сврхе. Многи одреди у земљама света, желећи да ставе акценат управо на косполитски карактер извиђачког покрета, обележавају овај дан догађајима који имају интернационалну тематику. Сваки вод или чета има задатак да пронађе што више информација о скаутима неке од земаља света, њиховој култури, обичајима, националној храни, музици, извиђачким вештинама, што се презентује на заједничком окупљању. Уобичајено је да на тај дан извишачи размењују честитке и лепе речи преко e-mailova, писама и сл. Наши извиђачи, осим овог обележавају још један јубилеј. Наиме, 27. фебруара, рођен је Милош Ђ. Поповић, оснивач извиђачке организације у нашој земљи, па је недеља која спаја овај датум са датумом рођења оснивача Светског скаутског покрета установљена као Недеља сећања у календару активности извиђача.

-У недељи сећања, извиђачки одред Бошко Буха имао је низ занимљивих активности, рекао нам је Расим Кечевић, начелник одреда извиђача у Пријепољу и начелник Савеза извиђача Србије.Занимљиво је да се поводом обележавања овог датума осмисли и тема за размишљање. Ове године је то вода, односно фокусирање на значај воде као веома важног природног ресурса, као и на проблеме загађења и очувања водених површина, несташице воде за пиће у појединим деловима света. У том смислу, чланови одреда си добили задатак да прикупе што више информација о овој теми, што на неки начин има и едукативни значај, каже Кечевић. На дан рођења Роберта Пауела, посетили смо, заједно са родитељима извиђача, изложбу слика Петра Лубарде и Влада Дивца у пријепољском Музеју, а то је била и прилика да родитеље ближе упознамо о значају овог датума. Такође смо у сарадњи са Матичном библиотеком омогућили једном броју извиђача да у њиховим просторијама, користећи интернет, сазнају више о оснивачу светског скаутског покрета, Роберту Пауелу. Наравно, ово је била и прилика да науче како да путем интернета дођу до информација, а од библиотекара су сазнали више о самом раду библиотеке, значају књига и способности да се путем њих дође до информација, каже Кечевић.

Ј.Бегановић

Роберт Стивенсон Смит Баден Пауел рођен је 22. фебруара 1857. године у Лондону. Још у најранијем детињству испољио је интересовања везана за извиђачки живот у природи. Као војник са својом јединицом служио је у Индији, Авганистану, Јужној Африци. У Енглеску се након рата вратио као генерални инспектор коњице 1900. године. Идеја да оснује покрет извиђача заживела на острву Браунси 1907. где органузује експериментални камп за дечаке. До 1909. године,овај покрет је у Енглеској бројао 11000 извиђача. Три године касније, његова жена Агнес, образује покрет за девојчице.

На првом међународном џемборију одржаном 1920 године у Лондону, Пауел је проглашен за старешину извиђача света. Написао је преко тридесет књига, био је врстан сликар и музичар. Добио је повеље слободе градова Лондона, Дилфорда, Њукастла, Бангора и других широм света. Поред тога добио је 28 страних одликовања и медаља и 18 различитих извиђачких награда страних земаља. Умро је 8. јануара 1941. године.

УСПЕХ ПРИЈЕПОЉСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

МАРИХУАНА У ПЕЖОУ

Пријепољска полиција је у возилу "Пежо 405", подгоричке регистрације, којим је управљао Саша Ј. (1973) из Подгорице, пронашла 10.521,32 грама марихуане (10.5 kg).

Полицијски службеници су на магистралном путу на Коловрату, у уторак 26. фебруара, зауставили ово возило ради контроле, и током претреса пронађена је марихуана распоређена у десет пакета. Саши Ј. је, због основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћене

производње, држања и стављања у промет опојних дрога, одређена мера задржавања и осумњичени је, уз кривичну пријаву, предат Окружном суду у Ужицу, наводи се у саопштењу Полицијске управе у Пријепољу. *М.Т.*

НОВИ КОНКУРС УСАИД

ПОДРШКА РАЗВОЈУ

Општина Пријепоље је у групи седам општина у Србији у којима ће се реализовати Програм за економску сигурност Агенције за међународни развој САД.

За средства подршке могу конкурисати приватна предузећа, задруге, удружења грађана, образовне институције и друга правна лица са пројектима намењеним јачању економске сигурности угрожених категорија становништва и капацитета за равномеран економски развој.

Циљ Програма за економску сигурност је побољшање приступа економским могућностима у мање развијеним подручјима Србије путем јачања малих и средњих предузећа, унапређење тржишних вештина и знања уз шире учешће грађана у друштвене и економске токове. У 2007. години Програм за економску сигурност подржао је 182 компаније са укупно 400.000 долара, кроз програме финансијске помоћи, техничке подршке у области пословног развоја, учешћа на међународним сајмовима и обуци у области финансија, маркетинга и менаџмента.

У овој години подршка је намењена општинама Пријепоље, Краљево, Куршумлија, Прешево, Медвеђа, Бујановац и Нови Пазар. Конкурс за подношење предлога пројеката је отворен до 30. септембра.

М.Т.

ДУГОВАЊА ЗА СТРУЈУ НА ЗЛАТИБОРСКОМ ОКРУГУ

ПРИЈЕПОЉЦИ ПРОСЕЧНО НЕУРЕДНЕ ПЛАТИШЕ

На подручју Златибирског округа укупна дуговања за утрошену струју износе 1.200, 000,000 динара, у којима општина Пријепоље има учешће од 128.000.000 динара што наше суграђане сврстава у групу просечно неуредних платиша.

Дуговања категорије домаћинства на подручју девет општина Златиборског округа износе 673.000,000 што одговара ненаплаћеној потрошњи струје за два месеца. Потрошачи из категорије пословног простора, привредни колективи и сви корисници који струју плаћају вирманима, су направили нешто мање дуговање. Она износе укупно 613.000,000, колико износи потрошња струје од непуна два месеца.

Пријепљски потрошачи били су претходних година ревноснији у плаћању рачуна у односу на суседне градове, међутим последњи подаци показују да се полако уклапамо у општу слику просечно неуредних платиша не само на Округу већ и у целој Србији. Ипак теши чињеница да је зима на измаку а са њом и олакшање због прилике да се струја троши мање а дугови измирују редовније, под условом да нас не "поклопи" ново повећање цена електричне енергије.

М.Ц.

И ЗА ФОТОГРАФИЈЕ И ЗА РЕЧИ

СМЕЋИЈАДА

Милешевка нападнута са свих страна

Лепо и сунчано време протекле седмице измамило је бројне шетаче и возаче на улице. Свако је, према сопственом нахођењу, кренуо да се мало протегне. За возаче , пут до Милешеве је већ одавно згодан полигон за испитивање свих могућности сопственог аутомобила, а једна од омиљених вежби је обука деце, која дражесно седе у крилу тате-возача и обучивача. То је тема за другу причу.

А прва прича...

Кад је реч о шетачима, они су у нешто деликатнијем положају. Просто су запахнути свим смрадовима који стижу са сметлишта дуж целог пута. Обале Милешевке су затрпане смећем. И не само обале, већ и река сама. Ужасан смрад шири се од остатака животиња чије се кости и кожа распадају на сунцу.

Немамо намеру да речима дочаравамо сву ту несхватљиву прљавштину јер снимци направљени само на једном месту сликовито говоре о алармантној ситуацији.

Фотографије су снимљене око Беговог моста. Депонује се уз сам мост гомила отпадног материјала настала после грађевинских радова. Са моста у реку се бацају кости животиња. Мало даље, на путу за Бјелобабе поново буја дивља депонија. Призори су заиста сабласни.

Ко би требало овим да се бави? Еколошку инспекцију при локалној самоуправи имамо. И комуналну инспекцију имамо. Размере смећијаде су већ такве да заиста заслужују озбиљно бављење и врло обиљно организовање надлежних служби.

И.Х.

Сиђи до реке – кости су меке!

На кривини – текстилне стризе шини!

Месна заједница Бродарево

ПОЖАРИ “УОБИЧАЈЕНА” ПОЈАВА

У кратком временском периоду чак пет пожара.Последњи, 23.фебруара нанео огромну штету на стамбено пословном објекту браће Ђула и Нецада Планића

У суботу, 23. фебруара, у Бродареву се догодио још један пожар. Кажемо још један, јер су пожари у овој варошици постали готово уобичајена појава. Овога пута изгорео је стамбено пословни простор браће Ђула и Нецада Планића. Штета је огромна а очекује се извештај екипе стручњака из Београда ,везано за процену штете.

Колико још несрећа ће се догодити пре коначног договора око ватрогасне јединице у Бродареву?

Нецад Планић, Бродаревац који већ две деценије живи и ради у Немачкој купио је својевремено велики стамбено-пословни објекат у свом родном месту у намери да га реконструише и претвори у супер модеран угоститељски објекат са највишим стандардима комфора, услуге и понуде, попут објеката у Минхену којима он,као врхунски угоститељ,руководи последњих година. За куповину куће уложио је 80.000 евра а за реконструкцију, која је била у завршној фази, још 100.000 евра. Уз то већ је била набављена и монтирана најсавременија опрема а за који дан стићи ће и скупоцени намештај. Свечано отварање било је планирано за април. Објекат је, како истиче Нецад,градио пре свега да би обезбедио егзистенцију породици свог брата. Иако је штета огромна а објекат добрим делом уништен Нецад не одустаје од постављеног циља. Каже да поново креће из почетка и да ће урадити оно што је планирао- савремени угоститељски објекат у којем ће запослити десет младих Бродареваца и тако дати и бар минималан допринос решавању огромног проблема ове средине а то је незапосленост.У томе ће му у границама својих могућности подршку дати и месна заједница.

Овај, као и неколико предходних пожара у кратком периоду отвара једну тему у којој Бродаревци говоре забринуто већ дуже време. Зашто је једно тако велико насеље остављено на милост и немилост ватри а да се ништа не чини на организовању противпожарне заштите.

Секретар Месне заједнице Ханефија Шпиртовић, који нас је и обавестио о пожару истиче да је иницијатива да се овај проблем реши започела пре неколико година. У разговору са тадашњим начелником СУП-а Драгомиром Малешићем било је договорено да се у Бродареву формира истурено одељење ватрогасне службе из Пријепоља које би могло брзо да реагује у оваквим ситуацијама како би се спречиле огромне штете од пожара,али на том плану није било конкретних корака. Шпиртовић истиче изванредну сарадњу са пријепољским ватрогасцима који на сваки позив брзо и професионално реагују али, док они стигну до Бродарева ватра по правилу већ узме свој данак. У случају последњег пожара успели су да спасу што се спасити може на запаљеном објекту,али су спречили да ватра не захвати суседну кућу и зграду ОШ “Светозар Марковић”која се налази у непосредној близини.

Шпиртовић сматра да се ово питање ургентно мора решити. Најбоље је свакако формирати ватрогасну службу али како се то не може решити преко ноћи он инсистира на

Две деценије рада нестало у облику дима

сталном дежурству бар једног ватрогасног возила које би било стационирано у Бродареву. Бродаревци се присећају да је пре неколико деценија испред зграде милиције увек било паркирано ватрогасно возило спремно да реагује у случају пожара.

У Месној заједници најављују да ће већ наредних дана обновити иницијативу покренуту пре неколико година и, кроз разговоре у СУП-у и Скупштини општине, покушати да у најкраћем року реше овај проблем.

С.Марушић

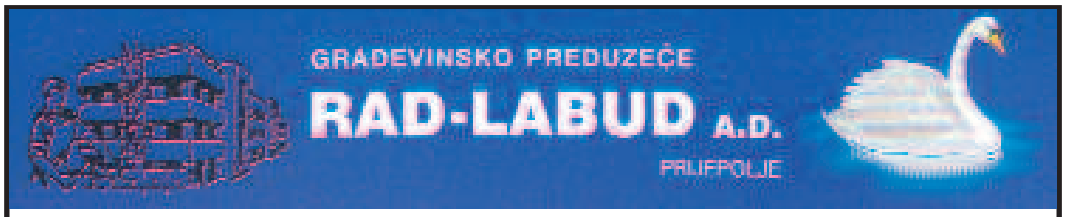

RAD LABUD a.d. ZANATSTVO d.o.o.

Potrebni gradjevinski radnici za **stalni radni odnos:**

ZIDARI

TESARI

ARMIRAČI

NEKVALIFIKOVANI GRADJEVINSKI RADNICI

Zainteresovani mogu da se prijave od 1. marta u upravu preduzeća u Ivanju.

АНКЕТА: АНКЕТА: МЛАДИ О СВОЈИМ ПРОБЛЕМИМА

ПРОБЛЕМИ БРОЈНИ, РАЗУМЕВАЊА МАЛО

Наркоманија, алкохолизам, малолетничка деликвенција… само су неких од проблема са којима се суочава наше друштво. Последњих година, чини се, све више. Слични проблеми нису заобишли ни наш град, а заједница нема довољно слуха да их реши, порука је младих.

ЕНЕС МУШОВИЋ

Млади нису у прилици да покажу све своје могућности. Имамо спортске клубове, који немају довољно средстава да у активности укључе већи број младих. Што се тиче културних садржаја и ту смо доста ускраћени. Биоскоп не ради, а и позоришних представа је мало. Због тога и прича која траје…све се свело на кафиће. Мислим да су то разлози што се млади одају одређеним пороцима. Имамо и проблем наркоманије, алкохолозма. Невероватно је колико млади пију и чини ми се да излазе само да би се опили. Мора се радити на томе да се младима понуди више могућности. Можда би окупили сто на ову тему био добар корак у циљу решавања проблема, за које нажалост наша заједница нема довољно слуха. Појединци да…али је то недовољно.

ЕДИС ПОДБИЋАНИН

Малолетничка деликвенција и наркоманија није заобишла ни наш град, што доказује да имамо проблем. Мислим да се они који би требало, довољно не баве нашим проблемима. Можда би оснивање неких организација помогло, јер младе треба усмерити. Има инцидената, али мислим да то и није много у односу на неке друге градове. Оно што мене забрињава је проблем алкохолизма који је све више присутан међу младима. Криво је и окружење које има доста толерантан став према овом проблему.

СЛОБОДАН ВУКАШИНОВИЋ

Поред школских обавеза радим и као конобар у једном кафићу, па имам прилику да видим и знам колико млади конзумирају алкохол. Мислим да је то тренутно један од највећих проблема у граду. Млади у алкохолу траже спас. Наша младост пролази у гледању бескрајних телевизијских емисија, где политичари оговарају једни друге чиме нам сигурно не дају добар пример. Лаж и лицемерје, то је оно што наше друштво једе изнутра,а ја не видим да ће се ствари у скорије будућности променити.

ЕНЕСА ДАУТОВИЋ

Има доста проблема међу младима, а највећи су наркоманија и алкохол. Присутни су, а не видим да се нешто предузима како би се ови проблеми решили. Ученица сам Техничке школе и смета ми што су школски тоалети увек задимљени. Има насиља у смислу да су дечаци сувише слободни, вулгарни према девојчицама. Мислим да се ради о незрелим особама, који немају културу понашања коју би требало да понесу из куће. Ум је самосталан и може да направи пакао од раја. Све долази из главе, а у главама великог броја младих је нажалост само хаос.

КАТАРИНА ДРОБЊАК

У нашем граду сви живе туђи живот, нико свој и то је проблем који дотиче и нас младе. Осим на распустима или празницима када се организују нека дешавања, других нема. Излазимо у кафиће и то су једина места окупљања. Алкохол је наш највећи проблем и невероватно је колико се толерише. Мора се забранити продаја алкохолних пића малолетницима. Једино што је позитивно у граду су спортски клубови, али је и то недовољно. Више садржаја за младе је овом граду неопходно.

МАНОЈЛО БУБАЊА

Ми старији смо и нешто и постигли, али млади немају будућност у овом граду. Велики је број незапослених. Ни факултетске дипломе више ништа не значе. Млади су изгубили наду, јер сваки дан је гори од предходног. Омладина је обезглављена и не зна више куда да се окрене. Ми старији смо свесни да имамо проблем, али још увек само размишљамо о њему. Не видим да се било шта ради како би се младима омогућио бољи и квалитетнији живот.

РАЗА ТРМЧИЋ

Највећи проблем младих је незапосленост и неангажовање заједнице да тај проблем реши. А због тога и сви ови проблеми које имамо. Ћутимо о дроги и алкохолу, а млади можда на овај начин испољавају свој бес. Наравно да то не оправдавам, али ми као заједница морамо више радити на овом проблему који из године у годину постаје све већи. Младима се мора створити могућност да нађу запослење и мислим да је то прави начин да се реше и остали проблеми.

Ј. Бегановић

U susret knjizi "Ime je znak - Nomen est omen"

piše Ferko Šantić

Komaran, kraj između Prijepolja i B.Polja

Naziv ovog prostora formiran je u periodu između XIII i XIV vijeka a nastao je na osnovu imena naroda koji je tada naseljavao ovo područje. Taj narod su bili Kumani pa je prema njima cijeli ovaj prostor označen kao Kumaran, tj. Kumarani. Današnji oblik ovog naziva Komaran nastao je zamijenom glasa „u" sa glasom „o". Ova dva glasa su i najbliža po svojoj zvučnosti pa je pri izgovoru veoma mala razlika između njih. Lingvisti bi kazali da toponim Komarani predstavlja „morfološki lik dobijen vokalskom supstitucijom u:o, kao i daljom vokalskom metatezom u finalnoj sekvenci"(Dr. A. Džogović – Tragovi nekih mitova, predanja i vjerovanja tursko-mongolskih naroda iz predosmanskog perioda u tradiciji Bošnjaka, Almanah 35-36, str. 8, Podgorica, 2006. god.). Današnji Komaran je sve do prije 50-tak godina označavan kao Komarani. Na starijim vojnim i geografskim kartama upisan je naziv Komarani. Tek u novije vrijeme u imenu ovog kraja ne čuje se glas „i" pa zbog toga u narodu danas figurira naziv Komaran kao naziv za ovaj kraj. U široj oblasti Polimlja nalazi se još jedan prostor sa nazivom Komarani. To je kraj u opštini Nova Varoš. I ovo je bio prostor na kojem su življeli Kumani.

Kumani su bili narod turskog porijekla, u rodbinskim odnosima sa Pečenegima. U drugoj polovini XI vijeka Kumani su okupirali teritoriju izmedju južnih basena Dunava, Djnestra i jugo-istočnih Karpata. Nakon bitke u Kalki 1223. godine Kumani su pobijedjeni od strane Mongola i prinudjeni da krenu ka zapadu. Jedan dio Kumana, oni na prostoru Mađarske napustio je paganstvo i prihvatio katoličanstvo 1227. godine. Jedan dio Kumana, oni u Moldaviji prihvatili su pravoslavlje a jedan dio Kumana, oni oko Crnog Mora prihvatio je islam. U XIII vijeku u istorijskim dokumentima spominje se drzava Kumanija koja je obuhvatala najveći dio današnje Rumunije.

Ima puno istorijskih dokaza o tome da su Kumani boravili kako na širem prostoru Sandžaka tako i na prostoru Balkana u opšte. Na prostoru današnjeg Komarana, u stvari, na desnoj strani Lima, kod Gostuna, nalaze se lokalitet Kumanica i Kumanička klisura kao jedan od tragova življenja Kumana na ovom prostoru. Tu su i ostatci istoimene ckve. Označavanje pojedinih prostora po imenima starih naroda koji su ranije živjeli u ovim dijelovima Sandžaka predstavlja jednu opštu pojavu i karakteristiku. Tako je sjeverozapadno od prostora Kumarana (Komarana) gdje su živjeli Kumani bio prostor gdje je živo narod Mataruge pa je po njima taj prostor označen. To su današnja sela Mataruge. Do oblasti gdje su živjeli Mataruge, dalje na sjeverozapad i sjever, prostirao se kraj gdje su živjeli „Babuni" i to su današnje Babine (o ovome vidjeti pod odrednicom „Babine").

Po Kumanima svoje nazive dobili su:

- Kumanovo - grad u Makedoniji.

- Kumanovo - veći predio na Kosovu polju. Tu je nekada bilo selo a Kumani su ovdje naseljeni za vrijeme kralja Milutina, možda i ranije, kao plaćeni vojnici.

- Kumanica - veći prostor kod Plava, u Crnoj Gori i prigradsko naselje više Plavskog jezera.

- Komina - predio i selo kod Pljevalja, u Crnoj Gori.

- Komarnica - predio u Hercegovini

- Komarnica – rijeka i kraj u Crnoj Gori

Najstarije spominjanje prijepoljskog Komarana u historijskim izvorima nalazi se u jednom dubrovačkom dokumentu, datiranom sa 9. 07. 1392. godine, u kojem se navodi da je Comarane supra Limum - Komaran na Limu jedna od stanica dubrovačkih karavana kad se iz Bosne ide dalje prema Srbiji. Tu u Komaranu bila je tada kuća nekog Pribila Kućinića, vlastelina Vuka Brankovića (villam Pribilli Cuchnich, hominis domini Volchi).

Jedan od kasnijih pisanih pomena Komarana potiče iz 1421. godine, kad se u jednom dubrovačkom dokumentu navodi da Hlapac Stanković, sa svojim konjima, do Komarana treba da prebaci 15 tovara tkanine - usugue od logum dictum Comarane, sub teritorio domini Georgii Volcovich3. Od svih mjesta u dolini Lima u kojima su se zaustavljali dubrovački karavani, poslije Prijepolja, u dubrovačkim dokumentima najviše se spominju Komarani - kraj u dolini Lima. Ta dubrovačka trgovačka stanica u Komaranu nalazila se, vjerovatno na mjestu današnjeg Brodareva, jer se odatle pa dalje preko Jadovnika, nastavljao put prema Sjenici i Novom Pazaru.

У СЛИЦИ И РЕЧИ

РУШИЛАЧКИ НАГОНИ

Тек урађено, а поломљено: Ограда на путу према Залугу

Сигурно да између пре неки дан срушеног и "откинутог" стуба за расвету на платоу Дома културе и тек постављене, а већ одвајене и оборене металне ограде на једном пропусту испод пута према Залугу, нема никаве везе осим у погледу бахатости и рушилачког нагона оних који су ове "акције" извели.

Испред Дома културе тог јутра, када је стуб срушен, биле се приметни и трагови гума од возила које је направило неколико кругова на платоу пре него што се "устремило" према "објекту" којег после блиског сусрета тамо више нема.

На другој страни, под окриљем мрака између протекле недеље и понедељка заштитну металну ограду, постављену ради безбедности учесника у саобраћају на једном пропусту испод пута према Залугу, порушиле су "удружене снаге" мишићавих НН лица, обзиром да не постоје никакви трагови од удара моторних возила.

У оба случаја, на питања ко је то и зашто урадио и да ли ће починилац штете, пре свега, добити "по џепу", велика је вероватноћа да ће све бити у складу са оном народном "тресла се гора…". Тако је било небројено пута и до сада, на пример, када се краду саобраћајни знаци, руше ограде на мостовима, чупа украсно дрвеће, прекопавају саобраћајнице, ломе посуде за смеће.

Ту је био и више га нема: Срушени електро стуб

Нико ништа није видео, мало оштећеног наплаћено. А НН лица остављају својих руку не (дела).

И.К.

МАЛА ПИЧА О ГРАФИЧКИМ ЗНАЦИМА

КАД ТИ НЕКО ДАРУЈЕ СМАЈЛИЈА

О симболима који су планетарно препознатљиви

У нашој причи о појединим графичким знацима почећемо од, можда, најмлађег. Тако ћемо бити у корелацији са временом које означава компјутерску еру. Дакле, како је настало популарно интернет "мајмунче"?

У Италији га зову "пужић" јер, вели, подсећа на кућицу пужа. У Француској га зову "ескарго", у Грчкој има надимак "папаки" - гушчица, за Русе је "сабака"- пас, а ми као и многи други зовемо га "мајмунче" због дугог репа који се обавија око слова "а". Рођен је заједно са омасовљењем електронске мреже, кад су почеле да се праве адресе састављене од имена корисника и имена компјутера ком је пошта упућена. Ова два дела морала су да се поделе неким знаком који ће сви моћи да препознају. Избор је баш пао на "лудо а ". Ко је тако одлучио? А ко други до творац првог програма за електронску пошту Реј Томплинсон који је 1972. године готово случајно одабрао управо овај симбол, пре свега зато што је већ постојао на тастатури. Наиме, овај знак у Енглеској се користио за исписивање цена. У овом случају означавао је: "по цени од..."

Ипак, историја "манки" знака, мајмунчета или пужића, много је дужа. Њега су још у средњем веку у неким манастирима користили писари да би у једном слову објединили латински предлог "ад" односно – код. На овај знак се наилази и у неким венецијанским списима из 16. века јер су га трговци усвојили као скраћеницу од речи "амфора", која је у то доба била јединица мере за тежину и запремину. У старим црквеним документима тога доба, овај симбол био је и ознака за том, поглавље или одељак књиге.

Један од најпознатијих симбола или графичких знакова на планети свакако су олимпијски кругови. Знак савремених Олимпијских игара осмислио је њихов обновитељ Пјер де Кубертен. Свима знане кругове он је први пут нацртао у једном писму из 1913. године, а већ наредне године предочен је званично Олимпијском конгресу у Паризу. Де Кубертен је изабрао и боје кругова: плаву, зелену, жуту, црну и црвену јер су те боје заступљене на свим заставама земаља света. У колективној свести сваког појединца те боје означавају по један континент: плава -Европу, зелена – Океанију, црвена Америку, црна-Африку и жута – Азију. То је симболично значило – уједињење планете под заставом Олимпијских игара.

И док су претходна два знака доказ планетарног уједињења, кукасти крст се повезује са једним од најмрачнијих периода људске историје. Међутим, овај знак има древно порекло. Свастика или кукасти крст знана је и као "крукс грамата" јер његови краци подсећају на грчко слово "гама". Настао је као верски знак. На Далеком истоку означавао је непрестано смењивање годишњих доба. У Индији је означавао сунце, с крацима окренутим на десно. Ако су краци били окренути на лево, тада је означавао несрећну судбину. У 18. веку попримио је значење броја 10.000, а затим је био и ознака за бесконачно!

Вероватно сте запазили да многи као привезак користе знак који личи на круг пола бео, пола црн. То су, заправо, две спирале, које се обавијају једна око друге, а означавају јин и јанг, елементе који су истовремено супротстављени али се допуњавају. Женски принцип – јин, пасиван је и таман, док је мушки-јанг (наравно) светао и активан. Не зна се ко је творац овог симбола али је његово значење веома јасно: мушко и женско, као светлост и тама, деловање и мировање, прожимају се и међусобно допуњују. То показују црна тачка на белом и бела на црном пољу. Велики број светског становништва препознаје се у овом симболу, а мноштво филосфско-верских покрета Азије заснива свој поглед на свет кроз потребу да се супротстављено помири и стопи у складну целину. Зато многи сматрају да овај знак треба, пре свега, повезати са таоистичком религијом.

Наравно, има још мноштво симбола који су препознатљиви и универзални. Ту је знак мира, срп и чекић, машница за борбу притив "сиде" коју је први јавно ставио 1991. године сјајни глумац Џереми Ајронс.

А, ми нашу причицу завршавамо са – смешком!

Раднике често плаши и обесхрабри спајање два предузећа. Нова правила пословања, нове колеге, нови шефови...Случај о коме говоримо догодио се 1963. године. Уједињење два предузећа, односно осигуравајућа друштва, запослени су тако лоше прихватили да су руководиоци одлучили да упосле графичара Харвија Бола не би ли измислио нешто што ће људима дићи радни морал. Резултат је био - смајли, насмејано лице на жутом кругу. Није прошло много времана , а "смешко" је свуда постао знак доброг расположења. А Харви Бол је за овај изванредни симбол добио хонорар од свих – 45 долара!

И.Хаџагић

GROUP
BELA TEHNIKA / AUDIO-VIDEO UREĐAJI / DVD / TV / RAČUNARI / KOMPONENTE / DIGITALNI FOTO APARATI / MALI KUĆNI APARATI ...
SAMSUNG OVLAŠĆENI ZASTUPNIK
B. RADIČEVIĆA 4, PRIJEPOLJE
TEL. 033/710022, 712690, 064/2100001

27.02.2000-27.02.2008

СТОЈАН ПОТЕЖИЦА
(1962 – 2000.)

Прошло је осам година откако си нас напустио, драги брате, али бол и туга не престају. Живећеш док живимо и ми који те волимо.

Сестра НАДА, зет ДРАГО и сестрићи ВЛАДО и МИЛОШ

Дана 27.02.2008. године навршило се осам година бола и туге од када није са нама наш

СТОЈАН ПОТЕЖИЦА

Постојиш и трајеш кроз најлепше успомене које болно подсећају на тебе.

Твоји: отац МИЛАН, мајка РАДОЈКА, син МЛАДЕН, супруга ЈЕЛЕНА и сестре НАДА и ДАНА

Дана 8. марта 2008. године навршиће се 10 година како смо остали без наше драге мајке

ВУКСЕ КУВЕЉИЋ

Дана 6. марта 2008. године биће 28 година како смо остали без нашег драгог оца

ЧЕДОМИРА КУВЕЉИЋА

С љубављу и поштовањем успомене на вас чувају ваша деца:
СЛАВИША, СТЕВКА, БОРОВИНКА и НАТАША

У уторак, 4. марта 2008. године навршава се година дана од смрти нашег драгог и вољеног

ДРАГОМИРА ДРОБЊАКА

Судбина је сурова, стварност тужна и болна, али бол није у сузама и речима него у души и срцима. Заувек ћеш недостајати онима који су те највише волели.

Твоји најмилији

Дана 27.02.2008. године навршило се осам година од смрти мог брата

СТОЈАНА ПОТЕЖИЦЕ

Драги брате. Тужни су сви ови дани без тебе, бол превелика, а рана вечна.

Сестра ДАНА

Дана 27.02.2008. године навршило се осам година од смрти нашег драгог

СТОЈАНА ПОТЕЖИЦЕ

Време ништа није променило.

Увек ће те волети твоји:
СЛОБО, ВЕЛИНКА, ДРАГАНА и ГОРДАНА

KUPON ZA BESPLATAN MALI OGLAS DO 15 REČI

Kupon pošaljite poštom ili donesite lično u naše prostorije. **POLIMLJE**, valterova 163, Prijepolje

---

ПОПАДИЋ ВИТОМИР (ВИТО) **ПОПАДИЋ ВЕЛИМИР**

Заувек ћете остати у нашим срцима.

Брат ДРАГО са породицом

Дана 4. марта 2008. године навршава се 40 дана од смрти наше драге

МИЛЕНКЕ ГОЛУБОВИЋ

Пролазе дани, а туга и бол не могу проћи. По добром те памтимо, с љубављу помињемо. Заувек ћеш остати у нашим срцима.

Твоји најмилији: син РАДОЉУБ, ћерка ЉИЉАНА, снајка ЈЕЛИЦА, зет ВЕЉКО и унучад РАДОВАН, ЂОРЂЕ, МАРИЈАНА, КСЕНИЈА и ИСИДОРА

Дана 27.02.2008. године навршило се 10 година од смрти наше драге мајка

РАДМИЛЕ БУКУШИЋ

С љубављу и поштовањем чувамо успомену на твој драги лик, племенитост и несебичну љубав коју си нам даривала.

Твоји синови РАДОЈЕ и СТАНКО и ћерка ГОРИЦА са породицом

MALI OGLASI MALI OGLASI MALI OGLASI

ПРОДАЈЕМ електрични млин за жито. Цена повољна. Телефон: **033/33-724.**

ПРОДАЈЕМ врло квалитетно сено, одличан прилаз, близу асфалтног пута. Цена повољна. Тел. **781-017.**

"On daruje znanje onome kome On hoće, a onaj kome je znanje darovano - darovan je blagom neizmjernim. A shvatiti mogu samo oni koji su razumom obdareni". (Al-Baqara-269) Svi gradani opštine Prijepolje koji su zainteresovani a ne posjeduju Kur'an s prijevodom značenja na bosanski jezik, mogu isti dobiti besplatno. Kontakt telefon: **064/2317158** ili **063/8954746**

Дана 3. марта 2008. године навршиће се 20 година од смрти нашег драгог

ВОЈИНА КИЈАНОВИЋА
1920 – 1988.

Ако је твој живот морао стати наша љубав, сећање и поштовање вечно ће трајати.

Твоје ћерке РАДА и НАДА са породицом

Дана 3. марта 2008. године навршиће се 20 година од смрти нама драгог

ВОЈИНА КИЈАНОВИЋА
1920 – 1988.

Нијесу мртви они који су умрли него они који су заборављени.
Твоји најмилији: супруга НЕДА, син РАДОМАН, снаја ЗОРА и унуци БОЈАН, МИЉАН и ВОЈИН

Дана 27. фебруара 2008. године навршиле су се четири године од смрти нашег драгог брата

АХМЕТА БАКИЋА
(1935 – 2004)

Туга и бол се не мере временом него празнином коју си, брате, оставио у нашим срцима.

Твој брат МУЈО и снаха ШЕВКА са породицом

Дана 27.02.2008. године навршиле су се четири тужне године од смрти нашег драгог амиџе

БАКИЋ И. АХМЕТА
(1935 – 2004)

Твој племенити лик, благост, доброту, топао поглед и нежне речи, драги наш Бабо, никада неће заборавити твоје

МЕДХИЈА, КАДРИЈА и МУКАДЕСА са породицама

Почео други део првенства у Другој одбојкашкој лиги

ПУТЕВИ СЛАВЕ ТИТУЛУ

Пријепољске одбојкашице победиле у Косјерићу, али им на руку иде и резултат чачанског дербија па сада имају седам бодова више од другопласираног Либера.

Није ни било сумње да су Путеви апсолутни фаворити за освајање првог места али је мало ко очекивао да ће све дилеме практично бити решене већ у првом колу наставка првенства. Путеви су гостовали у Косјерићу последњепласираној Црнокоси. Био је то, како се и пре препостављало, пријатан излет и лагани тренинг у којем се гошће нису поштено ниознојиле. Млада домаћа екипа, које у протеклих 10 утакмица није освојила ни један сет, није била озбиљан ривал много квалитетнијем и искуснијем противнику па је на крају било очекиваних 3:0.

Путеви су укњижили очекиване бодове, али је, неочекивана и пријатна вест стигла из Чачка. У градском дербију састале су се одбојкашице другопласираног Либера и петопласираног Чачка. Слабије Пласирана екипа на табели забележила је победу и тако одрадила значајан посао за Путеве. Сада Путеви имају чак седам бодова више од Либера, и то је, без сумње, недостижна предност.

Одбојкашице Пријепоља на старту сезоне дочекале су екипу Осечине са којом је на крају јесени имала идентичан учинак, по 11 бодова. Победа је заслужено припала домаћем тиму са 3:1 и сада су одбојкашице увећале бодовни салдо на 14 бодова.

За разлику од одбојкашица, одбојкаши ФАП Ливнице нису имали добар старт иако се очекивало да ће из Лознице донети цео бодовни добар плен. Ипак, морали су да се задовоље са само једним бодом јер су у сусрету са домаћом истоименом екипом, која заузима постедње место на табели, поражени са 3:2. Упркос поразу пријепољски одбојкаши задржали су пето место на табели али је пораз у Лозници озбиљно упозорење уочи наредних утакмица у којима ће ривали бити далеко тежи.

Наредни викенд у Пријепољу биће у знаку одбојке јер сва три пријепољска друголигаша утакмице другог пролећног кола играо као домаћини.

У суботу од 17 часова Путеви дочекују екипу Чачка а од 19 часова одбојкаши ФАП Ливнице играће са лидером табеле, екипом Металца из Горњег Милановца. Обе утакмице играју се у сали Пријепољске гимназије. Одбојкашице Пријепоља у недељу од 14 часова у сали ОШ „Свети Сава“ играју са екипом Лепосавића. *С.М.*

СЕНИОРИ

Резултати 9.кола: Црнокоса – Рудар 3:0 (25:21, 25:21, 25:23),Металац Таково – Партизан 2:3 (22:25, 26:24, 21:25,14:16), Лозница – ФАП Ливница 3:2 (25:20, 23:25, 25:14, 19:25, 15:10), Ужице – Нови Пазар Јуниор 1: 3 (28:26, 19:25, 25:27, 20:25). Слободан Грачац.

1. Црнокоса	9	8	1	26:9	23
2. Металац Таково	9	6	3	24:10	21
3. Партизан Липљан	9	8	1	24:12	20
4. Нови Пазар јун.	9	5	4	20:13	17
5. ФАП Ливница	**9**	**5**	**4**	**19:19**	**14**
6. Грачац	8	2	6	10:18	7
7. Рудар (Ба.)	9	3	6	10:23	5
8. Лозница	9	2	7	10:24	6
9. Ужице	9	1	8	10:25	5

СЕНИОРКЕ

Резултати 10. кола: Лепосавић-Економац 0:3 (21:25,22:25,21:25), Чачак-Либеро 3:2 (25:13,24:26,21:25,25:23,15:8), Црнокоса – Путеви Трендекс 0:3 (10:25,15:25,11:25), Тутин Далас – Пожега 3:0 (25:19,25:11,25:14), Пријепоље – Осечина 3:1 (25:18,25:22,19:25,25:21).

1. Путеви Трендекс	**10**	**10**	**0**	**30:2**	**30**
2. Либеро	10	7	3	26:11	23
3. Тутин Далас	10	8	2	25:13	21
4. Економац	10	6	4	22:17	18
5. Чачак	10	6	4	20:20	14
6. Пријепоље	**10**	**4**	**6**	**19:22**	**14**
7. Лепосавић	10	4	6	14:22	11
8. Осечина	10	3	7	14:22	11
9. Пожега	10	2	8	12:25	8
10. Црнокоса	10	0	10	0:30	0

На основу одлуке Школског одбора од 28.02.2008. године ОШ “Светозар Марковић” Бродарево, Пионирска бб оглашава поновну (другу) продају

ЈАВНОМ ЛИЦИТАЦИЈОМ

Возило ЛАДА – НИВА 1600, регистарски број УЕ 924-08, година производње 1986.

Возило се може погледати сваког радног дана од 7 до 14 часова.

Контакт телефон 033/777-102; 033/777-373.

Лицитација ће се обавити дана 7.03.2008. године у просторијама ОШ “Светозар Марковић”, 31305 Бродарево, у 13 часова. Почетна цена возила износи 80.000 динара.

Сви учесници лицитације су обавезни да, до времена лицитације, уплате 10% вредности понуђене цене, на благајни школе.

Уговор о купопродаји закључиће се у року од 8 дана од дана цицитације, а након уплате новчаних средстава на жиро-рачун школе.

Купац је обавезан да средства уплати у року од осам дана од дана лицитације. У случају да не изврши плаћање у року продавац задржава право на средства која је купац уплатио пре почетка лицитације.

Трошкови превода, пореза на промет (ПДВ) и други трошкови иду на терет купца.

Право учешћа на лицитацији имају правна и физичка лица. Правна лица достављају фотокопију извода из регистра Привредних субјеката, а физичка лица фотокопију личне карте. Представник правног лица мора приложити и овлашћења за закључење уговора.

ПИСМО УПРАВНОГ ОДБОРА ОПШТИНСКОГ РУКОМЕТНОГ САВЕЗА

МЕСТА ИМА ЗА СВЕ!

Желимо да оформимо по један јак клуб у обе конкуренције и апсолутно смо сагласни са политиком Спортског савеза да то буде правило у свим спортовима који се финансирају буџетским средствима

Општински Рукометни Савез Пријепоља основан је удружењем женског рукометног клуба "Пријепоље" и мушког рукометног клуба "Бели Анђео", а у оквиру савеза функционише и рукометни клуб "Седмерац".

Оснивање Општинског рукометног савеза су иницирале чланице спортског савеза ЖРК "Пријепоље" и РК "Бели Анђео", као настарији традиционално најбољи промотери рукометног спорта, а у складу са чланом 10. Статута Спортског савеза општине Пријепоље.

Наиме, с обзиром да су оба клуба корисници буџета Спортског савеза, односно СО-е Пријепоље, а да је током ранијих година долазило до стагнирања рукометног спорта који је као члан Друге савезне лиге (мушка екипа) окупљао у спортској дворани и до 2500. гледалаца, клубови су се удружили и окупили све рукометне раднике овог спорта који желе да га очувају и да промовишу са запаженим резултатима.

Оба клуба су градска клуба, што значи да сви они који желе да се баве рукометом као спортом, као и сви који воле рукомет и могу да помогну било личним радом или материјално могу доћи и укључити се у рад ове организације.

Општински рукометни савез у свом раду се искључиво придржава ставова Спортског савеза општине Пријепоље, а из разлога што је много клубова на буџету а мало средстава. ОРС подржава иницијативу одборника СО-е Пријепоље и Управног одбора Спортског савеза да постоји један клуб у једној грани спорта (један женски и један мушки) што указује да удружењем клубова треба створити један јак клуб који ће имати запажене резултате и остварити пласман у већи ранг такмичења и тако промовисати општину Пријепоље и сам спорт на подручју Србије као и на међународним такмичењима..

ОРС Пријепоље је саветодавни орган са задатком спровођења одлука свог Управног одбора и чланица Савеза, као и плана задатка спортског савеза СО-е Пријепоље, који се усклађују са планом рада Рукометног савеза Србије, а посебан акценат је у раду са млађим категоријама и спровођењем такмичења лиге млађих категорија.

Напомињемо да смо једина организација која у свом раду има школоване тренере са лиценцом РСС и чланови су Удружења тренера и ако такви компетентни у раду са млађим категоријама и у раду клубова. Са поносом истичемо да је наша чланица женски рукометни клуб "Пријепоље" једини спортски колектив, односно клуб који ради на територији општине Пријепоља а и шире, који не наплаћује чланарину, већ сав новац који се добије из буџета,а који је симболичан, улаже у децу као и чланове прве екипе који се са успехом такмиче у Српској лиги група "Шумадија". Такође можемо истаћи да је то клуб у експанзији и који тренутно у свом погону има око 30. девојчица узраста 4-6 разред основне школе као и 25. лиценцираних играча у сениорском погону, а исти чине девојке узраста рођене између 1990 и 1993. године..

И мушка екипа иде путем одлуке Управног одбора ЖРК "Пријепоље" те повремено не наплаћује чланарину својим члановима. Мушки рукометни клуб "Бели Анђео", као члан ОРС-а Пријепоље, има веома запажене резултате у Српској лиги група "Шумадија", где узастопно већ три сезоне завршава на другом месту и тако не успева да се пласира у већи ранг такмичења, а један од разлога су средства за такмичење (опрема, трошкови припрема, судија и делегата као и путовања и посебно улагања у рад млађих категорија, односно општинске рукометне лиге млађих категорија), где се углавном издржава од буџета Спортског савеза док је спонзора, донатора и људи који желе помоћи овај спорт веома мало.

Из свега изложеног, ОРС Пријепоље као савез формиран за унапређење рукометног спорта за деловање на подручју општине Пријепоље никоме не оспорава да буде чланица, нити организација коју чине чланице, градски клубови те у исте може доћи да тренира и ради ко воли и да унапреди рукометни спорт.

И на крају приоритетни задатак Општинског рукометног савеза јер рад са млађим категоријама, односно плаћање такмичења лиге млађих категорија на подручју целе општине Пријепоље и стварање једног јаког женског клуба и једног јаког мушког клуба, а ко жели да ради има места за све заљубљенике рукометног спорта.

Овим путем нисмо желели да истичемо резултате клубова нити појединаца као и оних који су потекли из наших редова и презентују рукомет по целом свету, то ћемо урадити пред почетак првенства, али смо желели само да укажемо да у Пријепољу постоји организован рад рукометних клубова у складу са Законом о спорту и Статутом спортског савеза и сигурно можемо да послужимо као пример како се треба организовати у стварању добрих спортских односа између клубова исте гране спорта..

Управни одбор ОРС
ПРИЈЕПОЉЕ